

Τοιαύτη είναι, ὡς ἐν ἀτελεστάτῳ σκιαγραφίματι ἡ ἁγία Σοφία. Καὶ δὲν λέγομεν μὲν ὅτι ἡ ἐν Ἀθῆναις ἀνεγειρομένη μητροπολιτικὴ ἐκκλησία δύναται νὰ παραβληθῆ πρὸς αὐτήν, οὐδ' ὡς μικρὸν μέγαλον, ἀλλὰ δυσχυριζόμεθα ὅτι ἐσχεδιάσθη ἐν γνώσει καὶ κατ' ἐμπνευσιν, ἀν οὐχὶ κατ' ἀκριβῆ μίμησιν τοῦ ρυθμοῦ αὐτῆς, ὡς τοῦτο ἐγένετο εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐπίσης κομψῶς καὶ φιλοκάλως οἰκοδομημένην ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Νομίζομεν δ' ὅτι οὐδὲν ἄτοπον καὶ ὑπερβολικὸν ἀξιῶμεν, προτεινόντες ὥστε ὅσκις πρόκειται ν' ἀνεγερθῆ τοῦ λοιποῦ ἐκκλησία εἰς ὅλον δῆποτε τῆς Ἑλλάδος μέρος, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ χωρία, νὰ μὴ δίδηται ἡ ἀδεία εἰς οἰκοδομήν, πρὶν τὸ σχέδιον αὐτῆς, ὑποβληθῆν εἰς τὴν βασιλικὴν κυβέρνησιν, ρυθμισθῆ κατὰ τὸν καθαρὸν Βυζαντινὸν τύπον, οὗ ἄκρος καὶ ἀνυπέροβλος ὅρος ἐστὶ πάντοτε ἡ Ἁγία Σοφία.

Ἐν τῷ φυλλαδίῳ ΠΕ' τῆς Πανδώρας, ὁμιλήσαμεν περὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν Ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου, καταχωρίσαντες ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦ νέου Πρυτάνεως. Σήμερον δὲ, ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐχαριστήσωμε τὴν περιέργειαν τῶν φιλομούσων ἀναγνωστῶν, δημοσιεύομεν καὶ τὴν λεπτομερῆ λογοθεσίαν τοῦ πρώην πρυτάνεως Κ. Π. Ἀργυροπούλου.

—ο—

Δέκατος τέταρτος ἐρχομαι ν' ἀποθέσω τὴν ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν παρ' ὑμῶν παρέλαβον, καὶ νὰ δώσω λόγον τῶν ἐνιαυσίων μου πράξεων. Ἡ λογοθεσία εἶναι συνέπεια τῆς εὐθύνης, παρομαρτοῦσα πάντα πράττοντα τὰ δημόσια· ἀλλ' ἐν τῇ πρυτανικῇ μάλιστα διαχειρίσει ἐκτελεῖται ὁ χρήσιμος οὗτος κανὼν, ἐνῶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν ἡ εὐθύνη πρὸς τὸ παρὸν ἀποκρύπτεται μεταωριζομένη εἰς τὰ ὕψη τῆς θεωρίας.

Τὸ δημοτελὲς τῆς λογοθεσίας ταύτης ἀρμόζει ἰδίως εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ὁ πρυτανικὸς λόγος ἐκφερόμενος μεταξὺ πλήθοντος ἀκροατηρίου, διαδιδόμενος δὲ πανταχοῦ γῆς διὰ τῆς ἐντύπου δημοσιεύσεως, ἐμφαίνει ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον εἶναι τῷ ὄντι γενικὸν κτῆμα τοῦ ἐλευθέρου ἢ δούλου ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι ἀναλόγως τῶν μεγάλων προσδοκιῶν καὶ τῆς περιπαθοῦς εὐνοίας, τὰς ὁποίας ἐμπαιεῖ, ὀφείλει νὰ πράττῃ ἄξια, καὶ νὰ ἐπιδεικνύῃ μετὰ παρρησίας τὰς πράξεις του.

Πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ὑπῆρχον πολλὰ σπουδαῖα ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια ἐν Κίῳ, ἐν Κυθωνίαις, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Βουκουρεστίοις, ἐν Ἰακίοις καὶ ἀλλαχοῦ. Σήμερον τὰ ἐν τῇ ἐλευθέρῃ Ἑλλάδι ἐκπαιδευτήρια, καὶ ἰδίως τὸ Πανεπιστήμιον διεδέχθη τὰς ἐσδοσμένας ταύτας ἐστίας τοῦ ἑλληνικοῦ φωτισμοῦ καὶ ἀνέλαβε τὸ μέγα ἔργον τῆς ἠθικῆς καὶ νοητικῆς διαμορφώσεως τῶν Ἑλλήνων, κατὰ πνεῦμα ἐνότητος, ἐθνικῆς καὶ παλιγγενεσίας.

Δίδοντες λοιπὸν εὐθύνην ἀποτεινόμεθα οὐ μόνον πρὸς τοὺς συγκαθηγητάς, οὐ μόνον πρὸς τὴν κυβέρνη-

σιν, οὐ μόνον πρὸς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ πρὸς πᾶσαν γῆν, περιέχουσαν τέκνα τῆς πολυπαθοῦς ταύτης ἑλληνικῆς φυλῆς, καθιστῶντες γνωστὰ ὅλα τὰ ἐν τῷ λήξαντι ἔτει γεγονότα.

Θαυραλέως, Κύριοι, ἀναγγέλλομεν ὅτι κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος τὸ Πανεπιστήμιον ἀρίθμη εἰς ἀνάπτυξιν μεγάλην, ὄχι κατὰ πρόοδον βαθμιαίαν, ἀλλ' ὡς ἐκ τολμηροῦ πηδῆματος προοδεύσαν.

Φοιτηταὶ καὶ ὑποτροφίαι.

Τῆς ἀναπτύξεως ταύτης τὸ κυριώτερον σημεῖον εἶναι ἡ πληθὺς τῶν φοιτῶντων, ἐμφαίνουσα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων τοῦ νὰ προσιδωθῶσιν εἰς διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν τελειότητα, καὶ τὴν πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον εὐνοίαν καὶ ἐμπιστοσύνην.

Κατὰ τὸ δεῦτερον ἔτος τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου ἐγγεγραμμένοι ἦσαν εἰς τὰ βιβλία τοῦ Πανεπιστημίου 52 φοιτηταί. Κατὰ τὸ 1841 ὁ ἀριθμὸς ἀνέβη 159, κατὰ τὸ 1843 κατέβη εἰς 142. Ὁ Κ. Ἀσώπιος λογοθετῶν ἀνήγγειλε τὴν ὑπαρξίν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ 252 ἐγγεγραμμένων φοιτητῶν κατὰ τὸ 1844. Ἐπὶ τῆς πρυτανείας τοῦ Κ. Βάρβα κατὰ τὸ 1845 τοῖσιν ἦσαν 172.

Κατὰ τὸ 1846	ἐπὶ Θ. Μανούση	228.
— —	1847 ἐπὶ Α. Βενιζέλου	270.
— —	1848 ἐπὶ Ι. Σούτσου	305.
— —	1849 ἐπὶ Φ. Ἰωάννου	347.
— —	1850 ἐπὶ Γ. Μαυροκορδάτου	397.
— —	1851 ἐπὶ Μ. Ἀποστολίδου	397.
— —	1852 ἐπὶ Σ. Πήλλικα	496.
— —	1853	590.

Τὸ προτελευταῖον λοιπὸν ἔτος ὑπερέβη κατὰ ἑκατὸν περίπου τοὺς τοῦ προλαβόντος φοιτητάς· τὸ δὲ λῆξαν σχεδὸν κατὰ διακοσίους. Ἡ ἀντιπαραβολὴ τῶν ἀριθμῶν τούτων μαρτυρεῖ διαρκῆσθαι καὶ παντὸς λόγου εὐγλωττότερον τὴν τοῦ Πανεπιστημίου ἀνάπτυξιν.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἑαυτὸ μόνον ν' ἀντιπαραβάλλεται, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς Εὐρώπης. Οὕτως ὑπερτεροῦμεν μὲν τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Ἑρλάγγης, καὶ τοῦ Φρέιπουργ, τῆς Ἰέννης, τοῦ Κένισπεργ καὶ τοῦ Γκρισβάλδε· ἐξισούμεθα δὲ σχεδὸν μὲ τὸ τῆς Χάλλης, καὶ κατ' ὀλίγον μόνον ὑπερτερούμεθα ὑπὸ τοῦ τῆς Γκεττίγγης καὶ τοῦ τῆς Χαϊδελβέργης. Συνεχίζοντες τὴν παραβολὴν ταύτην, εὐρίσκομεν ὅτι ὁ τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἀριθμὸς δὲν εἶναι ἀναλόγως κατώτερος τοῦ τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν, ὅταν ὑπολογισθῶσι τὰ φυσικὰ καὶ πολιτικὰ κωλύματα τὰ παρεμποδίζοντα τὴν εὐκόλον συγκοινωνίαν τῶν ἑλληνικῶν λαῶν.

Ὅποια σφόδρὰ ἤθελε διακοσμεῖ τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον, ἐὰν οἱ τεχνητοὶ φραγμοὶ καταπίπτοντες συνῆπτον ὑπὸ τὰ αὐτὰ σκῆπτρα ὀλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὅστις καὶ σήμερον δραστηρίως πρὸς ἑαυτὸν συνταυτίζει καὶ συναδελφαῖ τοὺς λοιποὺς ὁμοδούλους χριστιανικοὺς λαοὺς, μεταδίδων τὴν παιδείαν, ὅπως ἄλλοτε μετέδωκε τὸν χριστιανισμόν;

Ἐκ τῶν 590 φοιτητῶν, οἱ 309 ὀρμῶνται ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, οἱ δὲ λοιποὶ ἐκ τῆς ἐλευθέρης Ἑλλάδος,

διαμερίζονται δὲ εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

Εἰς τὴν θεολογικὴν	17.
Εἰς τὴν φιλοσοφικὴν	88.
Εἰς τὴν νομικὴν	147.
Εἰς τὴν ἰατρικὴν	305.

Αἱ δύο σχολαὶ αἱ ἀμιλλώμεναι περὶ τὸ πλῆθος τῶν φοιτῶντων, εἰσὶν ἡ ἰατρικὴ καὶ ἡ νομικὴ· καὶ ἡ μὲν νομικὴ, πλεονεκτοῦσα κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φοιτῶντων περὶ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου μειονεκτεῖ σήμερον, διότι ἐπερίσσευσεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος φοιτῶντων, ἐξ ὧν οἱ πλείστοι περὶ τὴν ἰατρικὴν ἐνδιατρίβουσι, τὴν μόνην ἐπιστήμην τὴν καθιστώσαν τὸν βίον ἀπανταχοῦ τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εὐπορον καὶ σεβαστὴν.

Ἡ φιλοσοφικὴ σχολὴ ἔρχεται μετὰ τὰς δύο ταύτας σχολὰς· ἀλλ' ἐκτὸς τῆς αὐτοτελοῦς πολυτίμου ἐνεργείας τῆς, συμμετέχει ἡ σχολὴ αὕτη τῶν καρπῶν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ὅλων τῶν λοιπῶν σχολῶν, διότι αὕτη περιλαμβάνει τὰς γενικὰς ἐκείνας ἀκροάσεις, τὰς διακοσμοῦσας τὴν διάνοιαν καὶ διαπλαττούσας τὴν καρδίαν, ἐξ ὧν τινες οἱ ἀκαδημαϊκοὶ κανονισμοὶ θεωροῦσιν ὑποχρεωτικὰς πρὸς τοὺς φοιτητὰς ἀπασῶν τῶν σχολῶν.

Οἱ περὶ τὰ θεολογικὰ ἐνδιατρίβοντες φοιτηταί, μετὰ τοῦ Ριζαρίου φροντιστηρίου καὶ τῆς θεολογικῆς σχολῆς διαμεριζόμενοι δὲν εὐρίσκονται ὅλοι ἐν τῷ ἀκαδημαϊκῷ περιθάλῳ, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι μικρὸς.

Κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ἐξετάσθησαν ἐκ τῶν διαφόρων σχολῶν, καὶ ἔτυχον διπλωμάτων τριάκοντα καὶ τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν.

Πρὸ δεκαετίας ἐθεωρεῖτο ἀπουδαῖον συμβεβηκὸς ἐνὸς καὶ μόνου διδάκτορος ἢ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἀναγόμευσι. Ἡ μεγάλη τῶν ἐξεταζομένων συρροὴ ἔφερε κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος εἰς ἀμηχανίαν τὸ γραφεῖον· διότι καὶ τὰ δωμάτια ἦσαν ἀνεπαρκῆ καὶ ἡ ἐπὶ τοὺς ἐξεταζομένους ἐπιβλέψεις δύσκολος· ἡ δ' ἔλλειψις ἐπιβλέψεως κατὰ δύο ἢ τρεῖς ἐξετάσεις μόνος ἔφερε δυσανάλογα ἀποτελέσματα μετὰ τὴν ἐγγράφων καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων. Ἡ θεραπεία τοιοῦτου ἀτοπήματος εἶναι εὐκόλος, ὅταν ἡ τῶν ἐξεταζομένων ἐπιτήρησις ἀποδοθῇ εἰς ἕνα ὑπάλληλον τοῦ γραφείου, κύριον καὶ μόνον ἔργον ἔχοντα τοῦτο, καὶ ὅταν εὐπορήσῃ δωματίων τὸ Πανεπιστήμιον.

Τὸ σύστημα τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν ψήφων ἐπὶ τῶν ἐξετάσεων, ἐπιτρέπων εἰς συνδυασμοὺς μυστηριώδεις ἀριθμῶν τὴν γέννησιν ἀγνώστου καὶ ἀπροόπτου ἀποτελέσματος, καταλληλότερον ἴσως ἦτο ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου ἀπλουστεροῦ συστήματος, ἀφίνοντος εὐρύτερον στάδιον εἰς τὴν ἐκδίκασιν τοῦ συνόλου τῶν προφορικῶν καὶ τῶν ἐγγράφων δακτυλίων, καὶ ἀφομοιοῦντος τὴν δικαστικὴν τῶν καθηγητῶν ἐπιτροπὴν πρὸς ὀρκωτικὸν σύλλογον διὰ μυστικῆς ἢ φανερᾶς ψηφοφορίας περὶ τῆς ἰκανότητος τῶν ὑποψηφίων εὐσυνειδήτως ἐτυμηγοροῦσαν.

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἔτους τούτου ἦσαν αὐ μόνον πολλαί, ἀλλὰ καὶ εὐδύκριτοι, ὡς πείθεταί τις ἐκ τῶν ἐ-

πιχορηγηθέντων βαθμῶν. Ἐκ τῶν διδασκῶν ἐννέα ἔλαβον ἀριστα, οἱ δὲ λοιποὶ καλῶς. Δύο τελειοδιδάκτοι ἐχειροτονήθησαν. Οἱ δὲ καθηγηταί, πλήρεις πατριωτικῆς ἀγαλλιᾶσεως καὶ κατανύξεως ἐστεψαν τοὺς ἑξῆς διδάκτορας.

Τῆς νομικῆς σχολῆς δώδεκα.

Κωνσταντῖνος Κωνσταντόπουλος, Νικόλ. Παρασκευόπουλος ἀμφότεροι ἐκ Τριπολεως. Ἰωάννης Γεωργαντόπουλος ἐξ Ἑρμιουπόλεως. Νικόλαος Μίχου ἐξ Ἰπείρου. Γεώργιος Ζίρμας ἐκ Πατρῶν. Γεώργιος Παπαλεξόπουλος ἐκ Ναυπλίας. Γεώργιος Μίλησις ἐξ Ἑρμιονίδος. Ἰωάννης Ξύδης ἐκ Σπάρτης. Στυλιανὸς Κολιάτσος ἐξ Ἀθηνῶν. Κόρολος Γαλιζάν ἐκ Τουρῖνου τοῦ Πεδομοντίου, Γεώργιος Καφόπουλος καὶ Γεώργιος Δαμιλάτης ἀμφότεροι ἐκ Μεσσηνίας.

Τῆς ἰατρικῆς σχολῆς δεκατρεῖς, τὸν

Γεώργιος Σταματάκης, καὶ Στέφανος Βερεβιάης Κρήτης· Ἰωάννης Δημητριάδης, καὶ Νικ. Γρυπάρης Σίφνιοι. Ρήγας Κουρῆς ἐκ Δημητοῦνης. Ἀσημάκης Ζατσουίτης ἐκ Μεγαλοπόλεως. Λάζαρος Ζωγράφος ἐξ Ἰόρας. Γεώργιος Πονηρόπουλος ἐκ Μεσσηνίας. Ἀχιλλεὺς Γεωργαντιᾶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Κωνσταντῖνος Βαρατάσης ἐκ Χαλκίδος. Παναγιώτης Κούζης ἐξ Ἄργους. Σπυρίδων Νικολαΐδης ἐκ Μαγνησίας. Ἀχιλλεὺς Κατακουζηνὸς ἐκ Τεργεστής.

Τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ἑνα διδάκτορα.

Βασίλειον Βουζίκην ἐκ Μεγαλοπόλεως. Δύο τελειοδιδάκτους Ἰωάννην Μερλῆν ἐξ Ἀμφίσης, καὶ Μενέλαον Δαπόντην ἐξ Ἀνῶρου. Ὁ δ' ἐκ Στυρῶν τῆς Εὐβοίας ὀρμώμενος Δημήτριος Κεντισίδης, ὑποστὸς τὰς νεομισομένας περὶ τῶν ἐλληνοδιδασκάλων ἐξετάσεις ἔλαβε τὸ τοῦ ἐλληνοδιδασκάλου δίπλωμα.

Ἐκ τοῦ φαρμακευτικοῦ σχολαίου ἐξ ὑποστάντες τὰς ἐξετάσεις ἔτυχον τοῦ πτυχίου τοῦ φαρμακοποιῶ· οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ ἑξῆς·

Παῦλος Παυλῆς ἐκ Προύσης. Εὐστάθιος Σεκελιανὸς ἐκ Κεφαλληνίας. Βασίλειος Σαραντόπουλος ἐκ Σπάρτης. Παναγιώτης Ταρλᾶς ἐκ Βυτίνης. Λεωνίδας Ζαχαρίου ἐκ Θησῶν, καὶ Πέτρος Γεωργόπουλος ἐκ Λειοῦ.

Τριάκοντα τέσσαρες φοιτηταὶ ἀπεδήμησαν εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης, λαβόντες ἀποφοιτητήρια τῶν σπουδῶν τῶν. Δὲν ζηλοτυποῦμεν διὰ τὴν δικαίαν πολλάκις πρόκρισιν τὴν ἀποδιδουμένην εἰς τὰ ἀρχαιότερα ἐκπαιδευτήρια, οὐδὲ θεωροῦμεν τοῦτο ὡς μομφὴν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ὡς ποτε ἀπεφάνθη τις τῶν ἡμετέρων προκατόχων, διότι ἡ ἐπιστημονικὴ μάλιστα διδασκαλία πρέπει νὰ ἦναι ὅλως ἐλευθέρη, καὶ νὰ προσφέρηται τοῖς νέοις ὡς τροφὴ γενναία, οὐχὶ δὲ νὰ ἐπιβάλληται παρὰ τοῦ Κράτους ἢ παρὰ τῶν γονέων, ὡς τὰ φάρμακα εἰς τοὺς νοσούντας παῖδας. Ἄλλ' οἱ γονεῖς καὶ οἱ νέοι χρεωστοῦσι ν' ἀνερευνώσιν ἐὰν ἡ σπουδὴ τῶν ἐπιστημῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ μετὰ τὴν ὁμογενῶν, ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ κηδεμόνος, δὲν ἦναι μᾶλλον τελεσιουργὸς παρὰ ἢ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μετὰ τῶν γοητειῶν τοῦ πολιτισμοῦ φοίτησις.

Καθ' ἡμᾶς, ἡ ἀποστολὴ τῶν νέων εἰς τὴν Ἑσπερίαν Εὐρώπην πρέπει νὰ γίνηται ὡς συμπλήρωμα σπουδῶν ἤδη κατηρημένων, καὶ τότε μάλιστα καθίσταται ὀλιγοδάπανος, ἀκίνδυνος καὶ λυσιτελής.

Τὸ Βασ. Διάταγμα τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1852 περὶ τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν σταλλομένων ὑποτρόφων, θῆ-

των φραγμούς τινας συνετούς και επωφελεῖς εἰς τὴν ἀπερὶσκεπταν ἢ εἰς εὐνοίας ἀποστολὴν ὑποτρόφων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἀποδέχεται τὸ σύστημα τοῦτο, διότι μόνοι οἱ τελειοδιδάκτοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλωνται παρὰ τοῦ Κράτους· ἀλλὰ θεωροῦμεν ἀναγκαῖον διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐν τῷ Βασιλικῷ Διατάγματι περιεχομένης ἀρχῆς, νὰ περιορισθῇ ἡ χορήγησις ὑποτροφῶν οὐχὶ εἰς ὅλους τοὺς διδάκτορας, ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν εἰς μόνους τοὺς ἀριστεύοντας, καὶ καθ' ὁμοφώνον τῶν Σχολῶν γνωμοδότησιν ἀναδεικνύοντας ἔξωχον εὐφυῖαν πρὸς τὴν ὁποῖαν ἀπαζονται ἐπιστήμην· αἱ ἐξωτερικαὶ ὑποτροφίαι διδόμεναι, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους, εἰς ἑκάστην σχολὴν ὡς κέντρον φιλοπονίας καὶ ὡς ἄθλον ἀριστεύσεως, γονιμοποιήσουσιν οὕτω τὰς ὑπὲρ τῆς νεολαίας καταβολὰς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Οἱ κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ὑπότροφοι ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἦσαν οἱ ἑξῆς·

Όνόματα ὑποτρόφων.	Πατρίς	Σχολή
Α'. Τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.		
1. Ν. Σερουῖος	Κέα	Νομικὴ
2. Κ. Ζαγγογιαννόπουλος	Κόρυθαινα	Ίατρικὴ
3. Α. Χριστοδοῦλου	Ἀταλάντη	Φιλοσοφικὴ
4. Ἀγγελῆς Αὐγοθετόπουλος	Ἀμφίτσα	Ίατρικὴ
5. Π. Βλάχος	Ἀθήναι	Νομικὴ
6. Δ. Γ. Μωρατίτης	"	Φιλοσοφικὴ
7. Ἀθανάσιος Κασανδρῆς	"	Νομικὴ
8. Π. Σπανίπουλος	Καλάβρυτα	Φιλοσοφικὴ
9. Κ. Ζαφειρόπουλος	Καρύταινα	Νομικὴ
10. Π. Βελανόπουλος	Καλάμαι	Ίατρικὴ.
Β'. Ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Βέλλου.		
1. Ν. Χαλκιοπούλος	Μακεδονία	Φιλοσοφικὴ
2. Ι. Ἀγαδόπουλος	"	"
3. Κ. Π. Γεωργίου	"	"
4. Ν. Δημητριάδης	"	"
Γ'. Κληροδοτήμα Βέλλου.		
5. Ἐμμανουὴλ Κοτάκης	Τήνος	Ίατρικὴ
Δ'. Κληροδοτήμα Ζωσιμῆ.		
6. Μ. Ξανθός	Ἰδρα	"
Ε'. Ἐκ τόκων κληροδοτημάτων.		
7. Μ. Παγιάνης	Κυνουρία	Φιλοσοφικὴ
8. Π. Γερακιᾶκης	Κρήτη	Νομικὴ
9. Στ. Καλμούκης	Ἰδρα	Φιλοσοφικὴ
Σ'. Τῶν Ἰωνιδῶν.		
1. Κ. Χρονίδης	Ἡπειρος	Θεολογικὴ
2. Ι. Βερλίθας	"	Φιλοσοφικὴ
3. Γαβριὴλ Σοφοκλῆς	Καισάρεια	"
4. Στυλ. Κορωνάκης	Κρήτη	Φυσικομαθ.
Ζ'. Μαυροκορδάτου.		
1. Φιλοπόμην Ταμχτοῆς	Τρίπολις	Ίατρικὴ
2. Κωνστ. Μ. Στεργίου	Ἡπειρος	"

25

Ἐξάγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις διατηροῦσα δέκα ὑποτρόφους, τέσσαρας μὲν ἐξελέξατο ἐκ τῶν σπουδαστῶν τῆς Νομικῆς, τρεῖς ἐκ τῶν τῆς Ἰατρικῆς, καὶ τρεῖς μόνον ἐκ τῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς φοιτητῶν!

Ἐκ τῶν τοῦ κληροδοτήματος Βέλλου τέσσαρες ἐκ τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς ἐλήφθησαν.

Τὸ δὲ Πανεπιστήμιον ἐκ τῶν διαφόρων κληροδοτημάτων καὶ τοῦ τῶν Ἰωνιδῶν ἀγαθοεργοῦ κεφαλαίου ἐξελέξατο πέντε ἐκ τῶν τῆς φιλολογίας φοιτητῶν, ἕνα ἐκ τῶν τῆς νομικῆς καὶ ἕνα ἐκ τῶν τῆς θεολο-

γίας, δύο δ' ἐκ τῆς ἱατρικῆς. ἐκτελοῦν πρὸς τοῦτο τὴν θέλησιν τοῦ αἰδιόμου Δ. Μαυροκορδάτου ἐν διαθήκῃ διερμηνευθείσαν.

Διάταξις τις τῶν διατυπώσεων ἐπέβαλλεν εἰς τοὺς ἀναγορευομένους διδάκτορας ἐναίσιμου διατριβῆς συγγραφῆν, ἐχούσης ὑπόθεσιν λόγου ἀκριβῶς ἐπιστημονικὴν, καὶ διαγωνισμὸν τινὰ τοῦ ἐγγραφίμου πολιτοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημαϊκῇ πολιτείᾳ.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐκδόσεως τῶν περὶ ἐξετάσεων διατυπώσεων καὶ κανονισμῶν οἱ φοιτηταὶ ἀπεδειλίασαν νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰς ἐγγράφους καὶ προφορικὰς δοκιμασίας· διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐθεωρήθη νὰ ἐνθάρρυνθῶσιν εἰς τὸ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τοὺς δικαστὰς τῶν δι' ὑφέσεώς τινος τῆς ἐξεταστικῆς αὐστηρότητος. Καθ' ὁμόφωνον λοιπὸν ἀπόφασιν τοῦ τε ἐπὶ τῆς ἐκπαίδευσέως Ἰπουργείου καὶ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου ἀππλλάγησαν οἱ διδάκτορες τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ τῆς ἐναίσιμου διατριβῆς.

Ἄλλ' ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη ἐγέννησε, κατὰ τὰς ἀναγορεύσεις, ἄλλο τι εἶδος διατριβῶν μὴ περιεχοσῶν μὲν τι ἐπιλήψιμον, ἀλλὰ μὴ ἐκπληρουσῶν τοῦ νομοθέτου τὴν θέλησιν, διότι ἀρχόμεναι αἱ διατριβαὶ αὗται ἀπὸ διερμηνέυσιν εὐγνωμοσύνης τῶν ἀναγορευομένων πρὸς τοὺς καθηγητὰς, ἔληγον εἰς πρακτικὴν τινὰ πρὸς τοὺς φοιτητὰς πρόσρῃσιν.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐπαυσαν τοῦ νὰ ὦσι δυσπρόσιτοι εἰς τοὺς φοιτητὰς, ὡς δηλοῦται ἐκ τοῦ πλῆθους τῶν ἐξεταζομένων, καὶ τὰ μέσα τῆς μελέτης καὶ τῆς σπουδῆς ἤξησαν, ἐζητήσαμεν παρὰ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου καὶ τοῦ Ἰπουργείου νὰ ἐπισηφίσωσι τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν διάταξιν τῶν διατυπώσεων, ὡς πρὸς μόνην τὴν συγγραφῆν ἐπιστημονικῆς διατριβῆς, παραλειπομένου πρὸς τὸ παρὸν τοῦ διαγωνισμοῦ. Διὰ τούτου οἱ μὲν ἀναγορευόμενοι διδάκτορες ἀποδεικνύουσιν ὅτι δύνανται νὰ διαπραγματευθῶσι μέρος τι τῆς ἐπιστήμης τὴν ὑποῖαν ἠσπάσθησαν, ἐκλέγοντες καὶ προστομάζοντες τὴν ὑπόθεσιν τῆς διατριβῆς, καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς τῶν σπουδῶν τῶν ἐνάρξεως. Οἱ δὲ καθηγηταὶ ἀπαλλάττονται τῆς ἀκροάσεως ἐπαίνων καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς διαλαλήσεως εὐγνωμόνων καὶ εὐνοικῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα θάλλουσιν εὐδαρέστερα ὑπὸ τὴν σκιὰν ἀμειβομένης σιωπηλῆς συμπαθείας παρὰ ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ φωτός τῆς δημοσιότητος.

Φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἡ ἐφκρημολὴ τῆς διατάξεως ταύτης εἰς τοὺς κατὰ τὸ εἰσιὸν ἔτος ἐξετασθησομένους πρέπει νὰ γείνη ἕσον ἐνεστὶν ἐπιεικὴς καὶ πραεῖα, καὶ τῆς πραότητος ταύτης θέλομεν καταστῆ πρόθυμοι συνήγοροι παρὰ τῇ Ἀκαδημαϊκῇ συγκλήτῳ.

Ἡ πλῆθὺς τῶν ἀναγορεύσεων ὑπομιμνήσκει εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὅτι ἐπὶ τῶν δημοσίων λειτουργιῶν ἀνάγκη νὰ καθιερωθῇ τέλος συστημά τι, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἀριστεύοντες εἰς τὰς διδακταρικὰς ἐξετάσεις πρέπει νὰ γίνωνται δεκτοὶ εἰς τὰς δημοσίας λειτουργίας διὰ διαγωνισμοῦ προσερχόμενοι εἰς αὐτὰς, καὶ ἀποκλειομένων ἐκ τινῶν θέσεων τῶν ἀμοίρων διδακταρικοῦ διπλώματος.

Δὲν ζητοῦμεν διὰ τούτου ν' ἀπαντήσωμεν τοὺς

φοιτητάς. Πᾶς τις εἶναι ὑπεύθυνος τῶν ἰδίων του πράξεων, καὶ τῶν δυσχερειῶν ἀρα τοῦ σταδίου τὸ ὁποῖον ἀσπάζεται. Οἱ πατέρες, καὶ αὐτοὶ οἱ νέοι οἱ ἀποπειρώμενοι ν' ἀναβῶσι τὴν ἀνωφερῆ ὁδὸν τῆς ἐπιστήμης οφείλουσι νὰ ἐξετάζωσιν αὐστηρῶς ἐὰν ἐκλήθησαν παρὰ τῆς φύσεως δι' εὐτυχοῦς νοητικοῦ δι- οργανισμοῦ, ἢ παρὰ τῆς τύχης τῆς ἀνίσως δωρουμέ- νης τὰ χρηματικά μέσα νὰ διατρέξωσι τοιοῦτον ἐ- πίπονον στάδιον ἀφείλουσι νὰ ὑπολογίσωσιν αὐστη- ρῶς, ἐὰν ἀφοῦ ἀρχθῶσιν εἰς τὸ τέμας τοῦ σταδίου ἢ κοινωνία χορηγῆ αὐτοῖς ἔδραν πέριξ τῆς τραπέζης, ὅπου παρακάθηνται προσωρινοὶ ἢ μόνιμοι συνδαιτη- μόνες οἱ μοχθήσαντες ἐν τῷ βίῳ ἢ τῆς ἀστάτου τύ- χης οἱ εὐνοϊκοί.

Ἡμεῖς τὰ πάντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπαι- τοῦντες περιπίπτομεν εἰς τῶν κοινωνιστικῶν συστη- μάτων τὴν ἀτοπίαν, δημιουργούντων ὑπέρτατόν τινα διανομέα ὄλων τῶν ἀγαθῶν καὶ ὄλων τῶν πλεονε- κτημάτων, καὶ καταργούντων τὴν ἀτομικὴν τοῦ ἀν-θρώπου εὐθύνην, κέντρον πάσης δραστηριότητος καὶ πάσης εὐδοκίμησεως.

Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ οφείλει πρὸς τὴν κοινω- νίαν, διορίζουσα δικαστικούς, διοικητικούς, ἐκκλησια- στικούς ἢ ὑγειονομικοὺς λειτουργοὺς, νὰ ἐκλέγῃ με- ταξὺ τῶν ἀριστευόντων εἰς τὰς Ἀκαδημαϊκὰς σπου- δὰς τῶν διότι ὡς ὁ Βασιλεὺς ἐν τῷ διαγγέλματι πρὸς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν ἀπεφῆνατο· « Δὲν ὑπάρ- χει ὁ λαὸς διὰ τοὺς ὑπάλληλους, ἀλλ' οἱ ὑπάλληλοι διὰ τὸν λαόν. »

Ἡ κοινωνία ἔχει τῷ ὄντι δικαίωμα νὰ κυβερνή- ται ἀριστα διὰ τῶν πρὸς τοῦτο ἐκ μακρῶν ἀκαδη- μαϊκῶν σπουδῶν παρασκευασθέντων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐννοοῦμεν ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον, φροντιστή- ριον ἐνταυτῷ δημοσίων λειτουργῶν καὶ τῆς ἐπιστή- μης ἱερὸν τέμενος, συνδέεται ἀδιαρρήκτως μετὰ τῆς Πολιτείας.

Γνωστὸν εἶναι ὅτι μεταξὺ τῶν διαφόρων συστη- μάτων τῆς φοιτήσεως ἀπεδέχθημεν διὰ τῆς νομοθε- σίας μας τὸ μᾶλλον ἐλεύθερον, τὸ θεωροῦν τοὺς φοι- τητάς ὡς ἄνδρας μὴ ἔχοντας ἀνάγκην ἐπιτηρησεῶς τινος καὶ κηδεμονίας, ἀλλ' ἐλευθέρως φοιτῶντας, ἀ- κροαζομένους τὰ μαθήματα κατὰ τὴν τάξιν τὴν ὁ- ποίαν ἕκαστος μεθοδολογεῖ ἐν τῇ ἰδίᾳ του διανοίᾳ, καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς οὐδεμίαν ἐρευναν μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν ἐξετάσεων.

Τὸ σύστημα τούτο ἐπραῖνθη ὅπως οὖν διὰ τῆς ἐγ- γραφῆς τῶν φοιτητῶν εἰς τῶν καθηγητῶν τοὺς κα- τλόγους, ἐν οἷς ὅμως αἱ ἐγγραφαὶ ἐγίνοντο παρὰ τῶν ἰδίων φοιτητῶν ἀνευ ἐλέγχου καὶ ἀνευ ἐγγυή- σεως, ὅτι φιλική τις χεὶρ δὲν ἐνέγραφεν ἐνίοτε τῶν ἀ- πόντων τὰ ὀνόματα.

Αγρόντες τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου τὴν συγ- κατάθεσιν, ἀπητήσαμεν παρ' ἐκάστου καθηγητοῦ νὰ κρατῆ βιβλίον ἐν ᾧ ὁ ἴδιος οφείλει νὰ ἐγγράφῃ εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς φοιτητάς αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου οὐ μόνον πᾶσα παραδρομὴ καθίσταται ἀδύνατος, οὐ μόνον ἡ ἐκδοσις τῶν τῆς φοιτήσεως ἀποδεικτικῶν γίνεται ἐν γνώσει καὶ βεβαιότητι τῶν καθηγητῶν

διὰ τῆς παρουσίας τῶν φοιτητῶν ἐν τῇ καθέδρᾳ, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων προσωπικῆ τις γνωριμία καὶ συνάρεια συνδέεται μετὰ τῶν φοι- τητοῦ καὶ τοῦ καθηγητοῦ.

Ἡ διαμονὴ τῶν φοιτητῶν ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ Παν- επιστημίου μέχρι τοῦ τέλους τῶν νομίμων διακοπῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ· ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ ἀ- κροατήρια ἐρημοῦνται περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπήτησε διόρθωσιν τῆς παρακαίρου ταύτης ἀποδημίας τῶν φοιτητῶν. Κατ' ἀπόφασιν δὲ τῆς συγκλήτου ἐξεδόθη κανονι- σμὸς δι' οὗ ἀπαγορεύεται τοῖς φοιτηταῖς πρὸ τοῦ τέ- λους τῶν νομίμων διακοπῶν ν' ἀποδημήσωσι τῆς κα- θέδρας χωρὶς ἀδείας τοῦ Πρυτάνεως. Οἱ δὲ καθηγη- τὰι ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ἐκδίδωσιν ἀποδεικτικὰ φοι- τήσεως πρὸ τῆς δεκάτης Ἰουνίου τουλάχιστον, ἐκτός ἐὰν τυχόν ἐτελείωσεν ἢ παρὰ ἀκροάσεώς τινος πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης.

Κατὰ τὸ 37 ἄρθρον τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπι- στημίου ἐκάστη σχολὴ οφείλει νὰ συντάττῃ ὁδηγίαν πρὸς τοὺς φοιτητάς, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς σχέσεως καὶ τῆς μεθοδοῦ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν ἐπιστη- μῶν· ἡ διάταξις αὕτη ἐξεπληρώθη μὲν κατὰ τὸ 1838, ἀλλ' ἡ ἐκδοσις τῶν ὁδηγιῶν ὀλοσχερῶς ἐξε- κενώθη, αἱ δὲ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν συνταχθεῖσαι ἦσαν ἔωλοι ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀκαδημα- ικῆς διδασκαλίας καὶ τὴν αὐξήσιν τῶν ἐν τῷ Πανεπι- στημίῳ καθηδρῶν.

Διὰ τῆς προθύμου συμπράξεως τῶν τεσσάρων Σχο- λῶν ἐξεδόθησαν ἤδη καὶ ὁδηγίαι, αἵτινες, περιέχουσαι ὀρισμὸν ἀκριβῆ τῆς ἐπιστήμης καὶ ἐμφαίνουσαι τὴν μεταξὺ τῶν διαφόρων κλάδων αὐτῆς ἀλληλουχίαν καὶ τὸν σύνδεσμον, καταδεικνύουσιν ὡς ἐν γεωγραφικῷ πίνακι ὅλα τὰ χωρία τῆς ἐπιστήμης, ὅσα ὁ φοιτητὴς προτίθεται νὰ διατρέξῃ, καὶ χορηγοῦσιν αὐτῷ ὁδηγὸν ἀσφαλῆ τῆς πολυμύχθου αὐτοῦ πορείας.

Αἱ τοιαῦται ὁδηγίαι οὐδόλως ἀφαιροῦσι τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς μεθοδολογίας καὶ τῆς ἐγκυκλοπαιδείας τῶν ἐπιστημῶν, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ φιλοτίμως ἐδίδαξαν ὁ ὑφηγητὴς Κ. Δ. Μαυροκορδάτος, ὁ καθηγητὴς Κ. Σαρίπολος ὡς πρὸς τὰς νομικὰς ἐπιστήμας, ὁ καθηγητὴς Κ. Ν. Κοτ- ζιάς ὡς πρὸς τὰς φιλοσοφικὰς καὶ ὑπεσχέθησαν κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος νὰ διδάξωσιν, ἐν μὲν τῇ νομικῇ Σχολῇ ὁ Κ. Φρεαρίτης, ἐν τῇ φιλοσοφικῇ ὁ Κ. Ν. Κοτζιάς, καὶ ἐν τῇ ἰατρικῇ ὁ Κ. Πάλης.

Πέραν δὲ τοῦ περιόλου τούτου συνοδεύοντες τοὺς ἀποφοιτῶντας ὁμιλητάς μετὰ περιπαθοῦς μερίμνης καὶ στοργῆς εὐρίσκομεν ὅτι ἐν τοῖς διαφόροις τοῦ βίου ἐπιτηδεύμασι διαπρέπουσιν ἐπὶ χρηστότητι καὶ φιλο- πονίᾳ, ἐπαλιθεύοντες τὰς δύο τοῦ Πανεπιστημίου προσδοκίας, τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν καὶ τὴν νοητικὴν τοῦ ἀνθρώπου προόδουςιν. Μικρόταται τινες ἐξαιρέ- σεις δὲν ἀσθενοῦσιν ἀλλ' ἐνισχύουσι μάλιστα τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης τὴν ἀλήθειαν, ἐπικυρουμένην πιστῶς παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, καὶ παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἰατρικοῦ συνεδρίου, ὡς πρὸς τοὺς ἀποφοιτῶντας ἐκ τῶν ἰατρικῶν καὶ τῆς Νο-

μικῆς σχολῆς. Ἡ δ' εὐδοκίμῃσι περὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐκπαιδευθέντων, καὶ ἡ ἀνύψωσις εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην τριῶν σεμνῶν τῆς θεολογικῆς σχολῆς ὁμιλητῶν ὡς νέα καὶ πλήρη προσάγονται πειστήρια τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἀγγελίας.

Καθηγηταί.

Προτιθέμενοι νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν ἐπελθουσῶν μεταβολῶν εἰς τὰς τάξεις τῶν καθηγητῶν, ἀπαντῶμεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δύο τμήματα ἐγκρύπτοντας τὰ λείψανα προσφιλῶν συναδέλφων.

Ἀναστάσιος ὁ Λευκίας, καὶ Ἀθανάσιος ὁ Πετσάλης, ἀμφότεροι καθηγηταί τῆς ἰατρικῆς, ἀπεβίωσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Πρυτανικῆς μου διαχειρίσεως. ὁ μὲν τὴν 13 Ἰουνίου ὁ δὲ τὴν 10 Ἰουλίου 1853. Ἀπεδόσαμεν ἀμφοτέροις τὰς ἐπικληθείους τιμὰς, ὅσας μετὰ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου ἐψηφίσσαμεν, συμπεριπλέξαντες ταύτας μετὰ τῶν ὑστάτων καὶ ἀδελφικῶν προσρήσεων, τῶν ὁποίων ἐν μὲν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ σεβασμῖος Ν. Βαμβῆας, καὶ ὁ ὀσιώτατος Κ. Μητροφάνης, ἐν δὲ τῷ κοιμητηρίῳ ὁ ἀξιότιμος καθηγητῆς Κ. Πριναῆς ἐγένοντο διερμηνευταί.

Ποία διαφορὰ μεταξὺ τῆς τύχης τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν τοὺς ὁποίους συγχρόνως ὁ τάφος ἐκάλυψεν!

Ἀναστάσιος ὁ Λευκίας τέκνον τῆς Θεράκης, ἦτις ἀπὸ Ὀρφῆως μέχρι τῶν ἡμερῶν μας δὲν ἔπαυσε νὰ σῶζῃ ἀνεξάλειπτα Ἑλληνισμοῦ σημεῖα, ἐσπούδασεν ἐν Βουκουρεστίοις, ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν Παρισίοις, ἐξεδωκεν Ἑλληνιστὶ σπουδαῖα συγγράμματα ἰατρικῆς μεταξὺ τῶν ὁποίων διαπρέπει τὸ ἐπιγραφόμενον *Ἰυρρετοῦ παμφυγῶδους ἢ λοιμοῦ ἀφορισμοί*, πολλὰκις ἐτάνυσε τοῦ ποιητοῦ τὴν λύραν καὶ ἐξύμνησε δι' ἠρωσελεγειῶν ἐπῶν τρεῖς Βασιλεῖς διὰ δὲ τοῦ πεζοῦ λόγου ὑπεράσπισεν ἄλλοτε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὑπὸ Φαλμεράγγερ συκοφαντούμενον.

Ὅτε δὲ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι ἀπηυδνημένοι ἐλλειμενίζονται συνήθως εἰς ἀπραξίαν προηγουμένην μονιμωτέρας ἀναπαύσεως, Ἀναστάσιος ὁ Λευκίας συγγραφεὺς καὶ ποιητῆς ἤδη γνωστὸς, καὶ μέλος τακτικῶν ἢ ἀντεπιστέλλον Ἀκαδημιῶν καὶ ἑταιριῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας, τῆς Μαδρίτης καὶ τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἐξηκοστὸν τέταρτον τῆς ἡλικίας ἄγων, ἀνέβη τὴν καθηγητικὴν ἑδραν, καὶ ἐδίδαξε σεμνῶς καὶ χρησίμως τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν, κατέβη δ' ἀπ' αὐτῆς ἀκουσίως καὶ ὑπέικων εἰς δυσμένειαν τῆς Μοίρας, ἦτις δέκα ἔτη πρὶν ἢ κόψῃ τὸ τῆς ζωῆς νῆμα ἔτεμε τοῦ ἐνεργοῦ βίου τὸ στάδιον.

Τὸ ποτήριον τοῦ βίου, τὸ ὅποιον Ἀναστάσιος ὁ Λευκίας μέχρι τελευταίου σταλαγμοῦ ἔπιεν, ἀπεσπάσθη πλήρες εἰσέτι, τῶν μαραμένων χειλῶν Νικολάου τοῦ Πετσάλη.

Τὸ τέκνον τοῦτο τῆς πολυτλήμονος Πάρης, ἀφοῦ διὰ τῶν φροντίδων τῶν συγγενῶν καὶ τῆς φιλανθρωπίας δύο ἱεραποστόλων Ἀγγλων Χιλδνερ καὶ Μέγγερ ἀπλήστως ἐνεφορήθη παιδείας ἐν Ἑλβετίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ, καὶ ἐν Παρισίοις, ἔφθασεν εἰς Ἑλλάδα καὶ καταταχθεὶς διὰ τῆς εὐφύας καὶ πολυμαθείας του μεταξὺ τῶν δοκίμοτέρων ἰατρῶν, ἐκαθέσθη συγκαθι-

δρος ἡμῶν ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ. Ἐσπευσεν ὁ δραστήριος οὗτος ἀνὴρ νὰ ἐγκαταλείψῃ προύρως τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἔσπευσε νὰ ἐμπλησθῇ παιδείας καὶ βιωτικῶν εὐχαριστήσεων, ἔσπευσε νὰ λαμπρευθῇ εἰς τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς χειρουργίας τὸ στάδιον, ὥσκει ἠσθάνετο ἐνεδρεῖον ὀπισθεν τοῦ τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου, ἐπιπεσὼν κατὰ τῆς κεφαλῆς του τὸ τριακοτὸν ἑβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ἀποκοψαν μετὰ τῆς ζωῆς μεγάλας ἐλπίδας ἐπιστημονικῆς διαλάμψεως.

Περὶ τῶν ζώντων καθηγητῶν καὶ τῆς εὐδοκίμῆσεως αὐτῶν κατὰ τὴν διδασκαλίαν νομίζομεν ἀπρεπὲς νὰ ὁμιλήσωμεν, διότι εἴμεθα ἀναρμόδιοι κριταί τῶν ἰδίων ἐργασιῶν, ἀμνησχοῦντες νὰ γινώμεν κατῆγοροι ἢ φορτικοὶ ἐκυτῶν ἐπαινέται. Καταλόοντες τὴν ἔξιν τῆς περὶ ἡμῶν αὐτῶν εὐφημολογίας, θεωροῦμεν δίκαιον νὰ μὴ σιωπήσωμεν, ὅτι οἱ ὑφηγηταί Κ. Δ. Αἰγινίτης, Κ. Βουσαῆς, καὶ Ι. Σεμελος εὐδοκίμως καὶ ἐπιτελῶς κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ἐδίδαξαν.

Ὁ ἐπίτιμος καθηγητῆς τῆς Πειραματικῆς Φυσικῆς Β. Ι. Στρούμπος, τοῦ ὁποίου τὴν ὀκταετῆ ἀμισθον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν μετ' ἐπαίνου ἀναφέρομεν, διέμεινε καθ' ὅλον τὸ σχολαστικὸν ἔτος ἐν Παρισίοις συνοικειούμενος μετὰ τῶν τῆς φυσικῆς προόδων. Τὴν χρεούσαν δὲ θέσιν του προθύμως καὶ ἀξιεπαίνως ἀνέλαθεν ὁ τῆς φυσικῆς ἱστορίας καθηγητῆς Κ. Μητσόπουλος καὶ ἀνεπλήρωσε τὸ κενὸν τῆς τοῦ Κ. Στρούμπου ἀπουσίας.

Ἐπίσης ὁ ἀξιότιμος Κ. Παπαδάκης, διδάσκων κατὰ τὸ πρόγραμμα τὸν διαφορικὸν ὑπολογισμόν, ἀνεδέχθη φιλοκάλως νὰ διδάξῃ καὶ τὴν ἀνωτέραν Ἀλγεβραν κατ' αἴτησιν τῶν φοιτητῶν του.

Ὅφειλομεν εὐγνωμόνως ν' ἀναφέρωμεν τὴν ἄσκον δραστηριότητα τῶν ἀξιοτίμων καθηγητῶν Ν. Βάμβα καὶ Θ. Μανούση, αἵτινες κατὰ παράκλησιν τῆς συγκλήτου προσέθεσαν πρὸ πολλοῦ ἀφιλοκερδῶς εἰς τὰς διδασκτικὰς τῶν ἐργασίας κόπους ἀτρέτους, ἐξετάζοντες τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς φοιτῶντας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, καθημέραν ὡς προεῖρηται αὐξανομένους.

Ὁ τακτικὸς καθηγητῆς τῆς θεολογίας Κ. Μ. Ἀποστολίδης, ἀφοῦ ἐπὶ δεκαετίαν διέπρεψεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀναλαβὼν κατὰ βασιλικὴν ἐγκρίσιν τὴν ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἀρχιερωσύνης Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος μετετέθη εἰς τοὺς ἐπίτιμους καθηγητάς. Ἀντ' αὐτοῦ δὲ διορίσθη καθηγητῆς ἑκτακτος ὁ Κ. Δαρμιανὸς Λιπερόπουλος, ἀρξάμενος ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους τῶν παραδόσεών του.

Ἡ ἀνακτορικὴ ἐκλογή παρέλαθεν ἐπίσης ἀπὸ τὰς τάξεις τῆς Νομικῆς Σχολῆς, καὶ ἐπαξίως κατέστησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τὸν καθηγητὴν τῆς ποινικῆς Νομοθεσίας Σπυρίδωνα Πήλλικαν.

Δύο ὑφηγηταί τῆς ἰατρικῆς οἱ Κ. Θ. Ἀφεντούλης καὶ Μ. Βενιζέλος διορίσθησαν ἑκτακτοὶ καθηγηταί, ὁ μὲν τῆς Παθολογικῆς ἀνατομίας ὁ δὲ τὸν νευρικῶν καὶ σφιλτικῶν νοσημάτων.

Καθηγηταί εὐδοκίμως διδάσκοντες ὡς ἑκτακτοὶ, καὶ κατέχοντες πρὸ πολλοῦ τακτικὰς ἑδρας περιμένουσιν ἀπὸ τὴν εὐθουδικίαν τῆς κυβερνήσεως τὸν προεπίδοσμόν των. Εὐλαβοῦμενοι τὰ κυβερνητικὰ δικαιο-

ώματα, δὲν δυνάμεθα ὅμως ν' ἀποσιωπήσωμεν ὅτι ὁσάκις ἡ τῆς ἐκτάκτου καθηγεσίας δοκιμασία ἀπίσθη πασιφανῶς καὶ ἀναντιφρόντως ὑπὲρ τῶν διδασκόντων, καὶ τὸ διδασκόμενον μάθημα ἀποτελῆ ὑποχρεωτικῶς μέρος τοῦ κύκλου τῶν μαθημάτων Σχολῆς τινος, εἶναι ἐγκαίριος καὶ δικαία ἡ ἐπὶ τῆς τακτικῆς ἐδρας ἀναβίβασις.

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἀγαθοῦ συναδέλφου μας Δημητρίου Μικροκορδαίου κατηρτίσθη παρὰ τοῦ καλλιτέχνου Κ. Ζύκου. Ἡ ὁμοιότης τῆς φυσιογνωμίας ἐνεκρίθη τελεία παρὰ τῆς ἐντίμου οἰκογενείας τοῦ μακαρίτου, ἡ δ' εἰκὼν ἐναπετέθη προσωρινῶς ἐντὸς τῆς βιβλιοθήκης. Ἐπίσης μετ' ὀλίγον καὶ ἡ εἰκὼν Ἀναστασίου τοῦ Λευκίου ἀντιγραφείσα ἀπὸ εἰκόνα ἐμπιστευθεῖσαν παρὰ τῆς ἀξιοτίμου γῆρας τοῦ μακαρίτου εἰς τὸν αὐτὸν καλλιτέχνην.

Ἐπιτελεσθῆς χρηματίσας μετὰ τοῦ Κ. Ἀνέστου Χατζοπούλου τῆς διαθήκης τοῦ συναδέλφου ἡμῶν Κυριακοῦ Δομνάνδου, προσδιωρίσαμεν ποσὸν τι πρὸς ζωγραφίαν τῆς εἰκόνας του. Μετὰ τοῦ Κυρίου Ράλλη πληρεξουσίου τῶν ἀδελφῶν Δομνάνδου ἀσχολούμεθα νὰ εὕρωμεν καὶ νὰ ἐμπιστευθῶμεν εἰς ζωγράφον στοιχεῖά τινα πρὸς ἀνάπλασιν τῆς μυριοποθῆτου ταύτης φυσιογνωμίας.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Πετσάλης προθύμως προσφέρει τῷ Πανεπιστημίῳ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ του. Αἱ προσφιλεῖς αὗται εἰκόνες περιμένουσι τὴν κατάρτισιν τῆς αἰθούσης τῶν τελετῶν, προωρισμένης, ὡς φαίνεται, νὰ διακοσμηθῆ διὰ τῆς ἀπεικονίσεως ὄλων τῶν ἀρχαίων λειτουργῶν τοῦ ἡμετέρου Πανδιδασκτηρίου.

Ὁμιλοῦντες περὶ καθηγητῶν, ὀφείλομεν ν' ἀναμνήσωμεν ὅτι ὁ ὀργανικὸς τοῦ πανεπιστημιακοῦ παιδευτηρίου νόμος φιλοτεχνηθεὶς παρ' ἐπιτροπῆς τινος, προσκληθείσης ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς 26 Μαρτίου τοῦ 1844, καὶ ὑποκύψας εἰς βαθεῖαν μελέτην καὶ ἐξερεύνησιν τῶν σχολῶν καὶ τῶν ἀκαδημιακῶν συλλόγων, δὲν ὑπεβλήθη εἰσέτι εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων. Ὁ προσδοκώμενος δὲ οὗτος νόμος πρόκειται νὰ βεβαιώσῃ ἀσφαλῆστερον τὰς σχέσεις τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τὴν ἐποπτεύουσαν ἀρχὴν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν στάσιν τῶν ἐν αὐτῇ διδασκόντων, νὰ ὀρίσῃ τὸν τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηδρῶν ἀριθμὸν, καὶ νὰ καθιερώσῃ τὴν πρὸ πολλοῦ ὑποσχεθεῖσαν τῶν σχολῶν εἰς τοὺς διορισμοὺς συμμετοχῆν.

Ἐπίσης ἀναμνήσεως ἀξίον θεωροῦμεν, ὅτι μόνον οἱ τοῦ Πανεπιστημίου καθηγηταὶ ἔπαθον ἀνίατον μέχρι τοῦδε ἐλάττωσιν τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν των, ἐνῶ ἅπαντες οἱ ἰσοβάθμιοι δημόσιοι λειτουργοὶ οἱ ἀρειοπαγῆται καὶ οἱ ἐλεγχταὶ ἀποκτέστησαν πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν πλήρη αὐτῶν ἀπόλαυσιν.

Θεωροῦμεν τοῦτο ἀξίον λόγου, διότι ἡ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου ἢ τοῦ Πανεπιστημίου ἀποδοχὴ στερουμένου παντὸς διδάκτρου ἢ τυχαίου τινὸς ὡφελήματος, οὕσα δὲ μικροτέρα ὄλων σχεδὸν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καθηγητικῶν ἀποδοχῶν, καθίσταται λίαν ἀνεπαρκῆς εἰς ἀμέριμον τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν βίον,

ἐνῶ παρ' ἡμῖν ἡ τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν καὶ τῆς βιβλιοθήκης ἀτέλεια ἀναγκάζουσι πολλάκις τὸν καθηγητὴν νὰ πορίζεται ἐξ ἰδίων βιβλία ἢ ἄλλα ἐπιστημονικὰ ἀντικείμενα.

Περιουσία τοῦ Πανεπιστημίου.

Σκοπεύοντες ἤδη νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου θεωροῦμεν δίκαιον νὰ προτάξωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν εὐεργετῶν αὐτοῦ.

Ἡ φιλόκαλος τῶν Ἰωνιδῶν οἰκογένεια ἀπέλευσε τὸν ἀγαθὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκπνεύσαντα ἀπόνως ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα. Μετὰ τῆς συγκλήτου συνεψηφίσαμεν καὶ ἀπεδόσαμεν ἐπισηδαίους τιμὰς ἀξίας τοῦ ἀνδρός. Ὁ ἀγαθὸς γέρον, δημιουργὸς μεγάλης ἐμπορικῆς περιουσίας, ἥτις κατὰ τὰς ἀλλοπροσάλλους τοῦ ἐμπορίου τύχας ὑπέστη διαφόρους τροπὰς, συνέλαβεν ἀπὸ πολλοῦ τὸν σκοπὸν νὰ καθιερώσῃ μέρος τῆς περιουσίας του εἰς τὴν πρόσδοκον τῆς νοσητικῆς καὶ ἠθικῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ δὴ ἐνέγραψεν ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς περιουσίας του ἰδιαίτερον κεφάλαιον ἀγαθοεργῶν, ἀκολουθῶν φιλοτίμως τὰ εὐκλεῖα παραδείγματα τῶν Καπλανῶν, τῆς Ζωσιμαίας καὶ τῆς Ριζαρείου ἀδελφότητος καὶ λοιπῶν, οἵτινες ἄγευστοι ὡς καὶ αὐτὸς παιδείας, ἀλλ' ἐννοήσαντες ὅτι διὰ μόνης τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἀπαιδευσίας, ἀνεγερθήσεται τὸ ἔθνος, κατέστησαν τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν συγκοινωνὸν τοῦ πλοῦτου, τὸν ὁποῖον ὄλοδὸν πρὸς ὄλοδὸν συνέλεξαν. Ποῖον τρανώτερον δείγμα τοῦ ὅτι τὸ ἔθνος τοῦτο ῥέπει ὅλαις δυνάμει πρὸς εὐρυτέραν τινὰ ὑπαρξίν καὶ οὐδέποτε ἔπαυσε τοῦ νὰ ἦναι αὐτῆς ἀξίον;

Ἡ τῶν Ἰωνιδῶν οἰκογένεια ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦτου ἐδωρήσατο τεσσαράκοντα περίπου χιλιάδας δραχμῶν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν δύο πτερυγῶν τοῦ Πανεπιστημίου, δέκα μετοχὰς εἰς τὴν Πανεπιστημονικὴν βιβλιοθήκην, τρισχιλίαις δραχμαῖς κατ' ἔτος ἐπὶ δώδεκα ἔτη πρὸς διατήρησιν ἐξ ὑποτρόφων ἢ τῆς ὑποτροφίας ταύτης τρίτη περίοδος ἀρχεται κατὰ τὸ εἰσιὸν ἤδη ἔτος. Παραλείπομεν τὰς εἰς ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα πλουσίας χρηρηγίας.

Ἄλλος φιλόκαλος πολίτης, ἐκ τῆς αὐτῆς ὡς ὁ Ἰωνίδης μεγαλοπόλεως, ὁ μακαρίτης Νομάρχης Ἰω. Σοῦτσας διεληθὼν κατὰ τὸν ἀγῶνα βίον δραστήριον καὶ πολλάκις χρήσιμον, βλέπων τῆς πολυπλάγκτου ζωῆς τὸ τέρμα πλησιάζον παρὰ καιρὸν ἀπὸ φθοροποιῶν νόσον, ἠθέλησε ν' ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν του ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐγενοῦς προθέσεως, καὶ κατέστησε τὸ Πανεπιστήμιον τῆς μικρᾶς του περιουσίας γενικὴν κληρονόμον. Ἀπεδέχθημεν κηρυχθέντες ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμοι τῆς περιουσίας ταύτης, ἥτις ἐκκαθαρισθεῖσα κατὰ τὸ πλεῖστον τῶν χρεῶν τῆς, ἀπαφέρει πηλίκον χρήσιμον τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ὁ Κ. Κόκαλης ἀπαθανὼν ἐν Ταταβούλοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐμνήσθη τοῦ Πανεπιστημίου ἐν ὥρᾳ θανάτου, κληροδοτήσας αὐτῷ 250 δραχ. τὰς ὁποίας ἀπέστειλεν ὁ ἀξιοτίμος τῆς Ἑλλάδος πρεσβευτῆς Κ. Μεταξᾶς.

Τὸ κληροδότημα τοῦ μακαρίτου Ἰω. Καρόρι, Ἀθηναίου

βαίου εκ δραχ. 500 συγκείμενον εισεπράχθη μετά τριετή αποβίωσιν του αγαθού τούτου άνδρός.

Εκ του πεντακοσιοδράχμου κληροδοτήματος του εν μακαρίη τη λήξει Αργαλίδος Κυρίλλου, ο κληρονόμος αυτού έδωσε μόνον δραχμάς τριακοσίας, και κατ' αυτό το έτος ύστερήσας κατά διακοσίας.

Ο φιλογενής Κ. Αρσάκης έπεμψε το έναύσιον εισόδημα εκ φλωρίων Αυστριακών έννενηκοντα δύο, του εν Βλαχία κτήματος Ισιγενέπη και Καλλινέπη ανήκοντος ως προς το εν πέμπτον εις το Πανεπιστήμιον, κατά την διαθήκην του άειμνήστου Αρχιερέως Νεοφύτου Ιερουπόλεως.

Γνωσόν ηδη είναι ότι οι εν Βουκορεστίοις όμογενείς άνεδέχθησαν ν' άνεγειρώσι δι' ιδίων συνδρομών επί του ιδιοκτήτου του Πανεπιστημίου οικόπεδου εκ του κληροδοτήματος Παπάζογλου πολυτελή οικίαν, της οποίας το μόν ύπερβον μέλλει νά χρησιμεύσῃ ως γραφείον του Ελληνικού Προξενείου, όρσίλοντος νά δίδῃ χιλίας διακοσίας δραχμάς κατ' έτος ένοίκιον εις το Πανεπιστήμιον, τα δε έργαστήρια και τα υπόγεια ένοικιαζόμενα ιδίως πρόσοδον πλουσίαν ύπόσχονται.

Η προς άνέγερσιν του οικοδομήματος και συλλογήν συνεισφορών έπιτροπή, συγκειμένη εκ των αξιοτίμων Κ. Γ. Α. Μάνου, Κωνστ. Τσακάνου, Ι. Στάμμου, Μ. Ξαυθαύ, Α. Καλενδέρογλου, Μύρωνος Βλαστού, και του Γραμματέως του Γ. Προξενείου Κ. Φωστηροπούλου, συνέλεξεν υπέρ τα δισχιλία Αυστριακά χρυσά φλωρία, εξ αυτών δε ήγόρασεν οικόπεδον παρακείμενον και προητοίμασε την άνέγερσιν λαμπροῦ οικοδομήματος, μέλλοντος νά διαλαλή και την φιλογένειαν των εν Βλαχία όμογενών, και την εύφειαν μεθ' ης συνήνωσαν την αξιοπρεπή του Ελληνικού Προξενείου ένοίκισιν μετά της εύρέσεως πόρων υπέρ της εκπαιδεύσεως της νεολαίας.

Εκ του κληροδοτήματος του εν Μασσαλία θανόντος μακαρίτου Θ. Ιάκου συνισταμένης εκ της βιβλιοθήκης του και εκ ποσού 18,000 φράγκων, ελάσσομεν χιλίους πεντακοσίους τόμους, την βιβλιοθήκην άπαρτίζοντας τα δε χρήματα αποσταλήσονται προσεχώς παρά των εκτελεστών της διαθήκης Κ. Αργέντου και Τσιτσίνια.

Ο φιλόπνοος και λόγιος διδάσκαλος Πύρρος άρπην άποθανών, ως ένθύμημα εις το Πανεπιστήμιον, ύδρόγειον σφίρακν ύπερμεγέθη υπό του ίδιου φιλοτεχνηθείσαν, την όποιαν τιμώντες του άνδρός την μνήμην άπεδέχθημεν. Αλλ' η οικία εν η έκείτο, μη έχουσα θύραν ίσομεγέθη προς έξαγωγήν, έπαθεν ό,τι τα δαρδάνεια τέχνη έπαθεν εισαγομένου έντός αυτών του Δουρείου Ιππου.

Ο Κ. Β. Σούτσος άνθοπολοχαγός του Μηχανικού, εκ της ίδιας επιστημονικής μαθήσεως εκτιμών τα εκ του Πανεπιστημίου προκύπτοντα καλά προσέφερεν εις αυτό δραχμάς

1150.

Ο Τραπεζίτης Κ. Κρασάς φιλοτίμως άφιέρωσε δραχμάς

265.

Ο δε βουλευτής Κ. Πράτσικας δραχμάς

200.

Και οι τρεις δωρηται ένεπιστεύθησαν εις ημάς νά έρίσωμεν την χρῆσιν των δωρουμένων χρημάτων. Η

μεις δε εν τη Ακαδημιακή συνεδριάσει της 20 Αυγούστου καταλογίσαμεν τα ποσά ταυτα εις πληρωμήν του εκ Παρισίων έλθόντος ώρολογίου.

Ο εκ Μόσχας Κ. Μπούμπας και εξ Όδησσοῦ Κ. Ιω. Δούμας, άμφοτεροι γνωστοί επί φιλογενεία, ύπεσχέθησαν νά στείλωσιν εις τον εν Παρισίοις Ελληνικόν πρεσβευτήν ανά τετρακισχίλια φράγκα προς άγοράν όργάνων Φυσικής.

Η χρηματική του Πανεπιστημίου περιουσία συνεποσούτο καθ' εν χρόνον άνελάδομεν την πρυτανίαν εις τεσσαράκοντα δύο χιλιάδας και έπτακοσίας έννενηκοντα μίαν δραχμήν, αριθ 42.791. Εκτός του ποσού τούτου περιείχετο και ποσόν έκτακτον εκ χιλίων δραχμών του Κ. Α. Ράλλη, το όποιον μη επίδικασθέν εις τους διαγωνιζομένους ποιητάς, έδόθη εις το Πανεπιστήμιον δι' άγοράν βιβλίων. Κατ' αυτό το έτος, άφου έγιναντο όλαι αι περιοδικά δαπάναι της άγοράς βιβλίων, των ύποτροφιών κλπ., έδαπανήθησαν προαγωγικώς και ποσά τινα έκτακτα, δηλ. εις άγοράν και μετακόμισιν ώρολογίου, κατά την πολλακις έκφρασθείσαν των καθηγητών θέλησιν και την προεπιψήφισιν της συγκλήτου, δραχ. 2003 και 47· εις συμπλήρωσιν διασκευής και εις συντήρησιν του Πανεπιστημίου δραχμαί δισχιλίας· μικρά τινα ποσά προς δεινδροφυτείαν και καλλιέργειαν εν τοις γειτνιαζούσι κήποις, προς άγοράν βιβλίων και καταστήτων διά την κατάρτισιν του λογιστικού και των καταλόγων επιστημονικών συλλογών, έπληρώθησαν προς τούτοις τριακόσαι δραχμαί επί της ημετέρας πρυτανείας εις διασκευήν του ανατομικού θεάτρον, επιχειρησθείσαν και τελειωθείσαν επί της Πρυτανείας του Κ. Πήλικα. Η χρηματική δε περιουσία συμποσούται σήμεραν εις τεσσαράκοντα δύο χιλιάδας όκτακοσίας ένδεκα δρ. και 99 λεπ. αλλά δεν συμπεριλαμβάνομεν εν αυταίς δισχιλίαις περίπου δραχμάς, εισπραχθησομένης από την παρ' ημών παραγγελθείσαν δικαστικήν πώλησιν πολυτίμων τινών κινητών πραγμάτων εκ της περιουσίας του μακαρίτου Ιωάννου Σούτσου. Τας ιδιαιτέρας διαχειρήσεις, καθώς και το σύνολον του ενεργητικού και παθητικού παραπέμπομεν εις ιδιαιτέρους πίνακας.

Κατατάττομεν μεταξύ των πόρων του Πανεπιστημίου τα εκ των διπλωμάτων και άποφοιτητηρίων έκουσίως παρά των φοιτητών προσφερόμενα ποσά, τα όποια όμως μόλις έπήρκεσαν, προς το παρόν, εις τας δαπάνας της κατασκευής σφραγιστήρος, της άγοράς μεμβράνης, και της λιθογραφήσεως και εκτυπώσεως των άποφοιτητηρίων και των διπλωμάτων.

Η αύξησις της Πανεπιστημονικής περιουσίας έπέφερεν άνάλογον αύξησιν και των δικών και της λογιστικής εργασίας. Βοηθούμενοι υπό του Κ. γραμματέως του Πανεπιστημίου έτακτοποιήσαμεν το λογιστικόν. Εις το εξής παντός ποσού έξαγωγή η εισαγωγή δεν γίνεται παρά έγγραφόμενη προηγουμένως έντός διπλοτύπου· ο πρύτανις δεν ύπογράφει παραγγελίας εις πληρωμήν παρά δε ένταλμάτων ήτιολογημένων και ήριθμημένων καθ' όλους τους λογιστικούς τύπους. Τρία δε βιβλία περιέχουσιν έπακρι-

βώς τὴν περιουσίαν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς δαπάνας ἀμοιβαίως ἐλεγχόμενας καὶ ἐξηκριθωμέναις. Τὸ τοῦ Πανεπιστημίου λογιστικὸν συνταυτισθὲν τοιαυτοτρόπως κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος πρὸς τὸ λογιστικὸν τοῦ Κράτους, εὐρίσκεται ἔτοιμον εἰς πᾶσαν ἐξέλεξιν.

Δίκαι.

Αυτούμεθα μὴ δυνάμενοι ν' ἀναγγείλωμεν τὴν περὶ τῶν δικῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους διεξήχθησαν αἱ καταθέσεις μαρτύρων κατὰ τὴν δίκην τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Σ. Βαλέτα. Περιεμένονεν τὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας συζήτησιν, ὅτε ὁ ἀντιδίκος, παρειαγὼν δι' ἀνακοπῆς νέας πρόσωπα, συνδίκους δὴθεν τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Χριστοφόρου Σακαλλαρίου, ἐγέννησε νέαν διαδικασίαν, καὶ ἐπέφερε νέας ἀναβολὰς εἰς τῆς δίκης τὴν πρόοδον.

Ἡ προκύψασα δίκη ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τῆς Ἑλένης Κολοκυνθοῦ εὐρίσκεται ἐκκρεμῆς ἐνώπιον τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἐπρετείου.

Ἡ δίκη τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ Δ. Ρεμβενιάκη γεννηθεῖσα ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ φιλογενοῦς συγγενοῦς τοῦ Γ. Ρεμβασοπούλου δὲν θεωρεῖται κατὰ τὴν γνώμην μας ἀμφίβολος· διότι, οὐ μόνον τὰ δίκαιά μας εἶναι ἀναντίρρητα, ἀλλὰ κατ' ἐντολὴν τοῦ ἀντιδίκου τρεῖς ἐντιμοὶ δικηγόροι τῆς πρωτεύουσας παρήτησαν πᾶσαν κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου ἀπαίτησιν. Κατὰ τὰς δοθείσας μοι δὲ διαβεβαιώσεις παρὰ τοῦ ἐντίμου Κ. Μητσάκη, πρασεχῶς δοθῆσεται αἴσιον τέλος παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, φιλοτιμηθέντος νὰ μνηθῆ τὸν συγγενὴ τοῦ ὡς πρὸς τὴν προθυμίαν περὶ τὰ καλά.

Ὁ βουλευτὴς Κ. Στεφανόπουλος ὤφειλε τῷ Κ. Ἰωάννη Σούτζῳ δραχμὰς χιλίας διὰ γραμματίου εἰς ἐπιταγήν. Ἀποποιηθεὶς τὴν ἀπόδοσιν ἐνήχθη ἐνώπιον τοῦ ἐν Πάτραις πρωτοδικείου πρὸς ἀπόδοσιν.

Τὸ ἤμισυ τοῦ ἐν Ἀττικῇ κειμένου κτήματος Χασανλάρ ἐδόθη παρὰ τοῦ Ἰωάννου Σούτζου τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ Δ. καὶ Α. Σούτζοις πρὸς ἐξόφλησιν ἀμοιβαίων ἀνταπαιτήσεων. Δίκαι γεννηθεῖσαι περὶ τῆς διανομῆς, περὶ ἐξόδων τῆς διαχειρήσεως, περὶ κατασχέσεων μεταξὺ τῆς συνδιοκτικίδος Κ. Δεσπαινοῦ Ζωγράφου καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν Σούτζων, ἐπήνεγκον τὴν πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον αὐτῶν ἀνακοίνωσιν, καὶ τὴν πρόσκλησιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείου. Ἀλλ' ἐκ τούτων οὐδεμίαν ἐπαπειλεῖται ζημία εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ Ἰωάννου Σούτζου.

Ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ὑπάρχει ἐκκρεμῆς τις αἴτησις τοῦ Πανεπιστημίου περὶ κινητῶν τινῶν φθαρτῶν καὶ δυσφυλάκτων πραγμάτων, ἐπὶ τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ ἐκδοθῆ ἀπόφασις ἐπιτρέπουσα τὴν περὶ ἐκποίησεως ἀδειαν.

Ὅφειλομεν μετ' εὐφημίας νὰ ἀναφέρωμεν τὰ ὀνόματι τῶν ἐντίμων δικηγόρων, οἵτινες προθύμως καὶ ἀφιλοκερδῶς διεξήγαυσι τὰς ὑποθέσεις τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Α. Παλαιολόγος συμβαθούμενος ἐνίστατο ὑπὲρ τοῦ Κ. Κιάπε* ἐν Πάτραις ὁ Κ. Χαϊδᾶς· ἐν Ναυπλίῳ ὁ Κ. Στεφανόπουλος, καὶ ἐν

Λαμία ὁ Κ. Πέτρος Ἰωάννου ἀντιπροσωπεύουσι τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἀπαιτήσεις.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὀφείλον νὰ ἐκδόσῃ ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου χιλίων δραχμῶν ἐνταλμα διὰ Β. Διατάγματος 15 Ὀκτωβρίου 1852 χορηγηθεῖσῶν τῷ Ἰωάννη Σούτζῳ, δὲν ἐξέδωκεν εἰς-ἐτι αὐτὸ, καὶ τοι καθ' ὃν καιρὸν ἀπεβίωσεν οὗτος τὸ βασιλικὸν τούτο δῶρημα εὐρέθη ἐντὸς τῆς ἐνεργητικῆς τῆς περιουσίας.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει ἐπίσης δικαίωμα νὰ λάβῃ ἐν πλήρει κτήσει ὀκτακοσίας πήγεις οἰκοπέδου ἐν τῇ κάτω πόλει τῶν Πατρῶν πρὸς ἀποζημίωσιν ἰδιοκτήτου οἰκοπέδου τοῦ Ἰωάννου Σούτζου ἐν τῇ ἄνω πόλει κειμένου. Ἀπευθύνωμεν τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας αἰτήσεις εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν· τὸ δὲ Πανεπιστήμιον θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ οἰκοπέδου τούτου, εὐθὺς ὡς ἐκδοθῆ ὀριστικὴ ἢ περὶ τῶν ἀποζημιώσεων τούτου ἀπόφασις πρὸ πολλῶν ἐτῶν δυστυχῶς καθυστεροῦσα.

Ἡ συλλογὴ τῆς φυσικῆς ἱστορίας κατατέθη προσωρινῶς ἐντὸς τῆς μεγάλης αἰθούσης τῶν ἀκαδημαϊκῶν τελετῶν διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1851 ἐπὶ ἑτησίῳ ἐνοικίῳ δισχιλίων καὶ ἑκατὸν δραχμῶν, αἵτινες ἤθελον χρησιμεύσει εἰς διασκευὴν τῆς αἰθούσης ταύτης. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπεδόθη. Ἐπὶ τῆς πρυτανείας μου δὲ ζητηθὲν ἅπαξ καὶ πολλάκις δὲν εὐρέθη κατακεχωρημένον ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως διὰ προσωρινούς λόγους οἰκονομίας, καὶ ἐπομένως δὲν ὑπῆρχε περὶ τούτου πίστωσις. Τὸ Β. Διάταγμα δὲν ἠκυρώθη οὐδ' ἠδύνατο ν' ἀκυρωθῆ, ἀφοῦ καὶ αἱ δύο ἀνάγκαι τὰς ὁποίας ἠθέλησε νὰ θεωραπέυσῃ, ἔμειναν εἰσέτι ἀθεράπευτοι, διότι καὶ ἡ συλλογὴ κεῖται προσωρινῶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν καὶ αὐτὴ ἔμεινεν ἀδιασκευάστος. Σεβόμενοι τὴν ἰσχὺν τοῦ Β. Διατάγματος, καθιερώσαντες ἀναντίρρητα καὶ ἀμφοτεροβαρῆ δικαίωματα, θεωροῦμεν τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπαιτητὸν, καὶ συνιστῶμεν εἰς τὸν διάδοχον ἡμῶν νὰ συνεχίσῃ τὰς προσπάθειάς μας ὑπὲρ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ποσοῦ τούτου ἀναγκαίου πρὸς διασκευὴν καὶ τελειοποίησιν τῆς μεγάλης αἰθούσης, τῆς ὁποίας ἡ στέρησις, κατὰ πᾶσαν ἀκαδημαϊκὴν τελετὴν, γίνεται αἰτία δικαίων παραπόνων καὶ τῶν προσκαλουμένων καὶ αὐτῶν τῶν φοιτητῶν.

Οἰκοδομαί.

Ὅτε ἀνελάβομεν τὰ πρυτανικὰ καθήκοντα, ἐπιστήσαμεν σύντονον προσοχὴν εἰς τὸ ἔλλειπές τῶν ἀκροατηρίων καὶ τῶν δωματίων τῶν ἀναγκαίων τῶν εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ εἰς τὴν πρυτανικὴν ὑπηρεσίαν. Ὅλ' ἡ διοικητικὴ τῆς πρυτανείας ἐργασία, ὅλ' αἱ συνεδριάσεις τῶν σχολῶν, τῆς συγκλήτου καὶ τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν καθηγητῶν συνεκεντροῦντο ἐντὸς ἐνὸς μόνου δωματίου χρησιμεύοντος καὶ εἰς ἄλλας πολυεῖδεις χρήσεις. Ἡ διδασκαλία τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τινῶν τῆς Νομικῆς καὶ τῆς Ἰατρικῆς, ἰδιαζόντως δὲ ἡ τῆς Φυσιολογίας καὶ τῆς Ἀ*

νατομίας ἐφελκύνουσι πληθὺν ἀπειρον μαθητῶν, ἀπορον ἦτο τῷ ὄντι πῶς δὲν προέκυπτον ἀδιάκοποι μεταξὺ φοιτητῶν συγκρούσεις, εἰσρεόντων καὶ ἐκρεόντων εἰς ἀκρατήρια μικρὰ καὶ ὀλίγα ὡς πρὸς τὸ μέγα πλῆθος τῶν ἀκροάσεων καὶ τῶν ἀκρωμένων.

Ἐκ τοῦ προχείρου, τὸ μὲν ὑπάρχον ἀνατομικὸν θέατρον διασκευασθὲν πέρυσσι κατέστη χωρητικὸν περισσοτέρων ἀκροατῶν, τὸ δὲ ἀρχαῖον πρυτανεῖον, ἐκκενωθὲν ἀνατομικῶν τινῶν δειγμάτων, ἀπεδόθη εἰς τὸν πρῶτον αὐτοῦ προορισμόν. Ἦτο δὲ ἀνάγκη χρημάτων πρὸς διασκευὴν ἄλλων ἀκροατηρίων. Ἡ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς ἐπιτροπὴ ἐστέρειτο ἐντελῶς πόρων, ἢ μικρὰ τοῦ Πανεπιστημίου περιουσία ἐχορήγησε μέχρι τοῦδε 75,000 περίπου δρα. εἰς τὴν οἰκοδομήν, ἐνῶ ὁ σκοπὸς τῶν κληροδοτῶν καὶ τῶν δωρητῶν δὲν εἶνε τὸ νὰ μεταδῶλλοντα εἰς οἰκοδομήσιμον ὕλην τὰ δωρήματα αὐτῶν. Ὅσακις αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν προσδιώρισαν τὴν χρῆσιν ἀπαιτήσαντες τὴν ἀγορὰν βιβλίων ἢ τὴν διατήρησιν ὑποτρόφων, εἰκάζεται ὅτι ἐσκόπευσαν τῆς ἐπιστήμης τὴν πύξον καὶ τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας τὴν ἐκπαίδευσιν ἰδίως διὰ τῆς συμπληρώσεως τῆς βιβλιοθήκης, διὰ δημιουργίας ἢ τελειοποιήσεως ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, ἀνευ τῶν ὀπιῶν ἢ Ἰατρικῆ σχολῆς καὶ τὸ φυσικομαθηματικὸν πλῆμα τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς χωλαίνουσιν.

Ἐνθυμείσθε, κύριοι, τὰς πολυποικίλους καὶ οὐρανομήκεις ἐκείνας ἐκκλησίας ὄσας κατὰ τὸν Μεσαίωνα φιλοδόμησε τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα ἐν τῇ ἐσπερίᾳ Ἑνρώπῃ συλλέγον καὶ τοῦ πλουσίου τὸ δῶρημα καὶ τῆς γῆρας καὶ τοῦ ὄρφανου τὸν ὄβολόν. Τοιοῦτον θέαμα παριστάνει καὶ τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, ἐκ θεμελίων ἀνεγερθὲν ἀπὸ αἶσθημα ἐπίσης εὐγενῆς, ἀθροίσαν ἐν τῷ αὐτῷ ταμείῳ προσφοράς ἐξ ὄλων τῶν τόπων τῶν παρ' Ἑλλήνων κατοικουμένων καὶ ἰδρύσαν ἐνταυτῷ τέμενος τῶν Μουσῶν καὶ μνημεῖον τῆς Ἑλληνικῆς φιλοπατρίας.

Ἀλλὰ πρὸς τελείαν διασκευὴν καὶ ἀποπεράτωσιν τῶν ἀκροατηρίων καὶ τινῶν δωματίων τῆς βορείου πτέρυγος, ἀποπῶν εἶνε νὰ περιμένωμεν πλέον τὰς ἐθελουσίους τῶν φιλομούσων εἰσφοράς. Τὸ Κράτος καὶ ἄλλοτε γενναίως συντελέσαν εἰς τὴν οἰκοδομήν τοῦ Πανεπιστημίου ὀφείλει νὰ ἀναλάβῃ αὐτῶν τὴν ἀποπεράτωσιν. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀμβλυθῇ ἡ εὐγενῆς ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως μέριμνα, ἣτις παρακολουθοῦσα τὸν Ἕλληνα καθ' ἅπαντα τὸν βίον ἐπικάθηται ἀγρυπνος καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς κλίνης τοῦ θνήσκοντος· διότι ἡ μέριμνα αὕτη, γενναίαν προξενούσα ὠφέλειαν εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν, ἀποτελεῖ προσέτι πολύτιμον τίτλον καὶ τῆς παρούσης καὶ τῆς μελλούσης Ἑλληνικῆς εὐκλείας. Ἡ ἐλευθέρα Ἑλλὰς δὲν ἀρμόζει ὅμως νὰ τείνῃ χεῖρα ἐπαίτου καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ὁμογενεῖς, ἀλλ' ὀφείλει μάλιστα νὰ δεικνύῃ ὅτι πλουτεῖ ὁσακις πρόκειται περὶ ἐκπαιδευτικῶν δαπανῶν. Ἐκ τοιούτων ἀρχῶν ὁρμώμενοι ἀνεκοινώσαμεν εἰς τινὰς φίλους μας βουλευτὰς τὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἀνάγκας· μεταξὺ δ' αὐτῶν ὁ βουλευτὴς Αἰγίου Κ. Χρυσανθόπουλος προθύμως προέτεινε τὴν κατὰ τὸ 1853 ἐγγραφὴν 12,000 δραχμῶν ἐν τῷ

προϋπολογισμῷ τοῦ κράτους. Τὴν πρότασιν ὑποστηρίχθεισαν παρὰ τῶν Βουλευτῶν Χουρμούζη, Κουμουνοῦρου, Ράλλη καὶ Ζαίρη ἐδέχθη ἡ Βουλὴ, ἀφοῦ ἤκουσε περὶ τοῦ Πανεπιστημίου λόγους εὐφύμους καὶ εὐγενεῖς διπλασιαζόντας τὴν ἀξίαν τῆς χάριτος.

Ἡ Γερουσία ἦτις, κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ 1852, διήκουσεν ὁμοίους λόγους περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποπεράτωσεως τοῦ Πανεπιστημίου παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Α. Λοντοῦ, προθύμως ἐπεψήφισε τὸ ποσόν, μετὰ δὲ τὴν κύρωσιν τῆς Α. Μ. τὸ Ὑπουργεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεως ἔθεσε τοῦτο εἰς χρῆσιν τῆς οἰκοδομῆς.

Διὰ τῶν 12,000 δρα. προστιθεμένων καὶ διαχιλίων ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Χαράλαμπους καὶ ἄλλων χιλίων ἐκ τῆς τοῦ Πανεπιστημίου περιουσίας καὶ μετὰ τοῦ ἐνυπάρχοντος ὕλικου, διασκευάζονται δύο ἀκροατήρια κυκλωτερῆ, δύο ταμεία καὶ μία αἴθουσα χρησιμεύουσα πρὸς ἐναπόθεσιν τῆς συλλογῆς τῆς φυσικῆς ἱστορίας. Ἡ βιβλιοθήκη, μεταδιδαχόμενων τῶν τῆς φυσικῆς ὀργάνων εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ παρασκευαζόμενον ταμεῖον, ἀποκτᾷ τὴν μεγάλην αἴθουσαν μεταβαλλομένην εἰς ἀναγνωστήριον, καὶ εἰς διαμονὴν τῶν τῆς βιβλιοθήκης λειτουργῶν ἐκτεθειμένων μέχρι τοῦδε εἰς τὸν κύβωνα καὶ εἰς τὸ ψῦχος, ἐπίσης ἀρορήτων κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους. Πρὸς τὸ παρὸν περιεφράχθη ὁ τοῦ Πανεπιστημίου μεσόδομος διὰ τειχιῶν ἀκόμψων, προσφυλαττόντων δ' ἐκ τυχαίων συμβεβηθέντων τὸ Πανεπιστήμιον. Τριπλασιάζεται δὲ ὁ τῶν κερτυναγωγῶν αἰθμός κατὰ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν καθηγητῶν συγκειμένης. Προσγίνονται δὲ καὶ ἄλλαι τινὲς οἰκοδομικαὶ προσθήκαι. Τὸ δὲ Πανεπιστήμιον ἀναλαμβάνει μετ' ὀλίγον τὴν κατοχὴν τῆς μεγάλης αἰθούρας τῶν τελετῶν, κατακρατούμενην ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἱστορίας συλλογῆς.

Αἱ διασκευαὶ αὗται ἐντὸς ἐνὸς ἢ δύο μηνῶν περατοῦνται μεθοδοτηθεῖσαι ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ ὁποῖον ἀνάθεσε τὴν ἐργασίαν ταύτην εἰς τὸν ὑπολογαγὸν Κ. Γεωργαντᾶν, προστεθέντα εἰς τὸν τῆς κόλπεως ἀρχιτέκτονα ἀξιότιμον Κ. Ζέξον. Ἀσμένως δ' ἀναγγέλλω εἰς τῆς φίλην ὀμύγυριν, ὅτι πρὸς ἀποπεράτωσιν ὁλοκλήρου τῆς βορείου πτέρυγος τοῦ Πανεπιστημίου, δὲν ὑστέρει εἰμὴ τὸ εὐτελὲς ποσὸν εἰκοσακισχιλίων δραχμῶν τὸ ὁποῖον προθύμως θέλει εἰσφέρει τὸ Κράτος.

Ἡ στέρσις ὠρολογίου χρησιμεύοντος ὡς κοινοῦ μέτρου εἰς τὰς παραδόσεις ἐγέννησε πολλάκις διαφωνίας μεταξὺ τῶν παραδιδόντων καθηγητῶν, καὶ ἐγένετο παραίτιον χρονοτριβῶν εἰς τοὺς φοιτητὰς ἀνεπληρώσαμεν τὴν ἑλλειψίν ταύτην συναινέσει τῆς συγκλήτου, πορισθέντες ἐκ Παρισίων διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ πρεσβευτοῦ ὠρολόγιον τοῦ μηχανικοῦ Wegner, τὸ ὁποῖον διὰ κώδωνος ἰσχυροῦ κρούει τὴν ἐναρξιν καὶ τὴν λήξιν τῶν ἀκροάσεων καὶ ἀναπολεῖ ἐπίσης, ὅτι ὁ χρόνος, τὸ πολύτιμον τοῦτο τῶν σπουδαστῶν κεφάλαιον, τρέχει μὴ περιμένοντος τοὺς βραδύνοντας καὶ τοὺς ὀκνηροὺς.

Οἱ φοιτηταὶ αὐθόρμητοι συνεισέφεραν δραχμ. ἑξακο-

σίας περίπου, ἐξ ὧν διακρίσται πενήκοντα εἰσοσπράχθησαν, πρὸς κατασκευὴν κρήνης, ἣτις δικασμοῦσα τὸν μεσόδομον, θέλει κτασθῆ χρήσιμος αὐτοῖς πρὸς ἤφρευσιν. Θεωροῦμεν ἀφρευκτὸν τὴν ἀνέγερσιν τοιαύτης κρήνης, φερούσης ἀνάγλυφον ἐπιγραφὴν· « Φοιτηταὶ ἀνήγειρον, * συμπληρουμένου τοῦ ἐλλείποντος τυχὸν ποσοῦ ἐξ αὐτῆς τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου· διότι οἱ φοιτηταὶ διαμένοντες ἐν θέρει ἐπὶ πάλλας ὥρας ἀδιακόπως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἀναγκάζονται νὰ θεραπεύωσι τὴν δίψαν τῶν ἀπαρλλάκτως ὡς τὸ παιδίον ἐκεῖνο· τὸ ἵποϊον ἐξήλατύπησεν ὁ Διογένης συντρίψας τὸ τρυβλίον του.

Ἡ καθημερινὴ τοῦ πρυτανικοῦ γραφείου ἐργασία κατ' ἔτος πολλαπλασιαζομένη κινδυνεύει ν' ἀπαιτῆ καὶ πολλῶν ὑπαλλήλων τὴν συμπράξιν καὶ τοῦ πρυτάνεως τὴν ὀλοσχερῆ καθιέρωσιν εἰς τὰ ἔργα ταῦτα. Ἠλαττώσαμεν ὅπως οὖν τὴν πολυγραφίαν περιορίσαντες εἰς ἀπλᾶς ἐπὶ τοῦ περιθωρίου σημειώσεις τὴν μακρὰν ἄλλοτε μεταξὺ κοσμητόρων καθηγητῶν καὶ πρυτανείας διαμοιβὴν καὶ φύλαξιν ἀνωφελῶν ἐγγράφων. Ἡ ἐκδοσις ἐντύπων εὐκόσμων καὶ εὐσυντάκτων ἀποφοιτητηρίων, γενομένη ἐπιμελείᾳ τοῦ Κ. Γραμματέως, ἐπ' ἀπειρον συνέταμε τὰς ὑλικὰς τοῦ Γραφείου ἐργασίας.

Καθιδρύματα καὶ Συλλογαί.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει καθιδρύματα συνεχόμενα μετ' αὐτοῦ, ὡς τὸ Φροντιστήριον, τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, τὸ Νοσοκομεῖον, τὸν ἀρτισύστατον βοτανικὸν κήπον, τὸ Μουσεῖον τῶν παθολογικῶν ἀλλοιώσεων, καὶ διαφόρους συλλογὰς.

Ὁ σεβαστὸς τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καθηγητῆς Κ. Ἀσώπιος, καὶ ὁ Κ. Κουμανούδης ἐπιτετραμμένοι τὸ Φροντιστήριον, προετοιμάζον ἐκ τῶν φοιτητῶν τοὺς εἰς τὴν διδασκαλίαν προοριζομένους, δραστηρίως ἀκολουθοῦσι τὰ ἔργα τῶν προοιμιῶντες εἰς αὐτοσχέδιον Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν θεματογραφίαν καὶ ἐρμηνείαν τῶν ἀρχαίων συγγραφέων τεσσαράκοντα περίπου νέους εἰς τὸ φροντιστήριον τοῦτο φοιτῶντας.

Τὸ Νοσοκομεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἀνεγερθὲν τὸ πλεῖστον διὰ συνδρομῶν δωρητῶν γενναίων καὶ φιλοφρόνων διετήρησε δημοτικὸν καταστήματος χαρακτῆρα. Προσθήρηται δὲ τῷ Πανεπιστημίῳ, διότι ἐν αὐτῷ γίνεται ἡ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς κλινικὴ διὰ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου διευθυνόντων τὰ κατ' αὐτὴν. Τριμελὲς ἀδελφάτον συγκροτούμενον παρὰ τῶν Κ. Ρέζερ, Π. Καλλιγᾶ καὶ τοῦ Δημάρχου, φιλοφρόπως ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῶν νοσοῦντων, κατ' ἔτος εἰσάγον βελτιώσιν τινα. Τὴν αὐτὴν ἀφιλοκερδῆ καὶ ἀμισθον φιλοφροσύνην δεικνύουσι καὶ οἱ δύο τῆς κλινικῆς διευθύνται Ι. Ὀλύμπιος καὶ Γ. Μακᾶς.

Ἀποδόσαντες τοὺς ὀφειλομένους ἐπαινοὺς εἰς τοὺς λειτουργοὺς τοῦ φιλοφροσύνη τοῦτου καταστήματος, χρεωστοῦμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ δημοτικοὶ πόροι οὐδέποτε ἤρκεσαν οὐδ' ἐπαρκοῦσιν εἰς διατήρησιν νοσοκομείου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ χρησιμεύῃ ὡς τὸ πρότυπον οὐ μόνον τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ Νοσοκομείων, καὶ

νὰ ἐπιδεικνύηται μετ' ὑπέρηφανείας εἰς τοὺς ξένους. Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, περιέχων τὴν καθέδραν τοῦ Κράτους, δέχεται ἑτεροδημότας καὶ ἀλλοδαποὺς νοσοῦντας κατ' ἄνισον ἀναλογίαν πρὸς τοὺς ἄλλους δήμους, ἢ τοῦ Πανεπιστημίου, κλινικὴ γίνεται ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ· ἐπιμένως τὸ Κράτος διπλῶς ἐκ τοῦ νοσοκομείου ὠφελούμενον ὠφελεῖ νὰ συντελῆ καὶ αὐτὸ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων, ἀφοῦ ἄμως ἐπιμελῶς ἐξᾶξῃ ἐκ τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων πᾶσαν δυνατὴν καὶ θεμικὴν καταβολὴν. Τοιαῦτα φρονούντες ὑπεστηρίξαμεν τὴν γνώμην ἡμῶν πρὸς τὸ Β. Υπουργεῖον τῆς ἐκπαιδείσεως ἀπευθύναντες ζητηθεῖσαν γνωμοδότησιν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς περὶ συστάσεως πολυκλινικῆς. Εὐκαταίον ἤθελεν εἶναι ἐὰν ἐβλέπομεν ἐν τοῖς κόλποις τῆς καθέδρας συγκροτούμενον καὶ τὸ ὠραῖον τοῦτο τῆς πολυκλινικῆς θεσμοθέτημα, δοξάσαν πόλεις τινὰς τῆς Γερμανίας, ἰδίως τὴν Χάλην. Δὲν ἀπηναντιώθημεν εἰς τοιοῦτον φιλόφρονον καὶ εὐγενῆ σκοπὸν, ἀλλ' ἐν τῇ πρυτανικῇ τῶν ἀρμοδιότητι ἐφ' ὧν τῶν ζητημάτων τῶν ἐκ τοῦ σύναγγυς ἢ πόρρωθεν ἀναγομένων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἐσυστήσαμεν ὡς κύριον μέλημα τῆς Κυβερνήσεως τὴν τῶν ἐνόντων βελτίωσιν, καὶ τὴν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον χορήγησιν ἀφθονωτέρων τῶν μέσων τῆς θεραπείας, πρὸς τε τὴν τελειότεραν τῆς κλινικῆς διδασκαλίαν, καὶ πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐνδημοσῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπιδημιῶν προλήψεων κατὰ τῆς ἐν τοῖς νοσοκομείοις θεραπείας. Τὴν γνώμην δὲ ταύτην ἐστηρίξαμεν ἔτι μᾶλλον, καθόσον δύο μεγάλα κράτη, ἐστὶν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ φιλοφροσύνης, ἡ Γαλλία καὶ Ἄγγλια στεροῦνται μὲν πολυκλινικῆς, ἔχουσιν ὁμοῦς νοσοκομεία περίβλεπτα, εἰς τὰ ὁποῖα ὁσήμεραι προσθέτουσι τὰ τρία τῆς πολυκλινικῆς καλὰ, τὴν κατ' οἶκον τῶν νοσοῦντων ἐπίσκεψιν, τὴν ἀμισθον κατὰ ῥητὴν ὥραν καὶ τόπον χορήγησιν ἰατρικῶν συμβουλῶν, καὶ τὴν ἀμισθον χορηγίαν φαρμάκων. Περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ νοσοκομείου καὶ ἡ ἰατρικὴ σχολὴ πολλάκις ἐγνωμοδότησε, καὶ οἱ Κ. Βάμβας καὶ Φίλιππος Ἰωάννου, πρυτανεύοντες ἠσχολήθησαν περὶ τούτου, τὸ δὲ Βασ. Υπουργεῖον προθύμως ἠσπάσθη κατὰ πάντα τὴν ἡμετέραν γνώμην περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον ἰδρυθὲν πρὸς διερεύνησιν τοῦ ἀνεξετάστου εἰσέτι οὐρανοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐμεινε κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ἀργόν. Τὸ εἰκοδόμημα παρὰ τῆς λαϊλαπὸς παθὸν βλάβην τινὰ ἐπεσκευάσθη, καὶ διορθώθησαν καὶ τινες ἀρχικαὶ τῆς οἰκοδομῆς ἐλλείψεις, συνετάχθη κανονισμὸς ρυθμίζων τὰ τῶν φυλάκων καθήκοντα, διεῖρρυθμίσθησαν τὰ τῆς ἐπιχορηγήσεως· ἀλλὰ τινες δυσκολίαι, τὰς ὁποίας δὲν εὐτυχίσσαμεν νὰ ἐξομαλύνωμεν, ἐμπόδισαν σπουδαίας τοῦ ἀστεροσκοπεῖου ἐργασίας, καὶ αὐτὴν τὴν μεσημβρινὴν τῆς σημαίας ὕψωσιν, τῆς ὁποίας τὴν στέρησιν θρηνητῆ ἢ πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, εὐρισκομένη εἰς ἀληθῆ ἀναρχίαν ὡς πρὸς τὴν καταμέτρησιν τοῦ χρόνου. Τὴν οὐρανοσκοπικὴν ταύτην ἀργίαν θεωροῦντες ὡς ἀληθὲς δυστύχημα, παντὶ σθένει ἐπροσπαθήσαμεν νὰ διορθώσωμεν, ἀλλὰ δὲν ἰσχύσαμεν· θέλαμεν δὲ σιωπῆσαι περὶ αὐτῆς.

της εάν ο κομήτης απροσδοκῆτως ἐπιφοιτήσας εἰς τὸν ὀρίζοντά μας, δὲν ἠκτινοβολεῖ ἀκριτόμυθον δημοσιότητα εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ ταῦτα καθήματα. Ὁ Κ. Παπαδάκης ἀνέλαθε πρὸ ἐνός μηνός τὰς μετεωρολογικὰς του παρατηρήσεις τακτικῶς δημοσιευόμενας διὰ τῶν ἑφημερίδων.

Ὁ τοῦ πανεπιστημίου βοτανικὸς κήπος, σκιαγραφηθεὶς πρῶτον παρὰ τοῦ Κ. Φράαξ, διοργανοῦται πάλιν διὰ τῆς φροντίδος τοῦ ἐπιμελητοῦ Χιλδράιχτ καὶ Θ. Ὁρρανίδου καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς. Ἀμφότεροι περιερχόμενοι κατ' ἔτος καὶ συναζόντες σπέρματα καὶ φυτὰ, ἐναλλάττουσι ταῦτα μετὰ τῶν κήπων τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας, αἵτινες, ἀντὶ ἐνός δέκα πολλάκις ἀποστέλλουσιν εἰς Ἀθήνας. Τὸ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Ἰπουργεῖον χορηγεῖ δισχιλίας δραχμὰς πρὸς διατήρησιν τοῦ κήπου, ἐν τῷ ὅποιῳ 2500 εἶδη φυτῶν, πεφυτευμένων κατὰ τὴν φυσικὴν μέθωδον τοῦ περιωνύμου Ἀντωνίου Jussieu, καλλιεργοῦνται χρησιμεύοντα εἰς τὴν σπουδὴν ὀλοκλήρου τῆς σειρᾶς τῶν οἰκογενειῶν τοῦ φυτικοῦ βασιλείου καὶ εἰς τὰς γινόμενας κατὰ τὸ ἔαρ φυτικὰς δεξιεῖς. Δύο θερμαστήρια προσφέρουσιν ἐν κειρῷ χειμῶνος ἄσυλον εἰς τὰ τῶν τροπικῶν κλιμάτων παρ' ἡμῶν φιλοξενούμενα φυτὰ. Ἀμφότεροι οἱ βοτανοδίφαι μοὶ διερμήνευσαν εὐχαριστίας ὑπὲρ τοῦ Κ. Ἰπουργοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως, δι' ἣν ἔτυχον πρόθυμον παρ' αὐτοῦ συνδρομήν.

Συνετάχθη κατάλογος ὄλων τῶν παρὰ τοῖς διαφόροις καθηγηταῖς εὐρισκομένων ὀργάνων, ἐργαλείων, συλλογῶν καὶ οἰουδήποτε χρησίμου πρὸς διδασκαλίαν ὕλικου. Οἱ κατάλογοι οὗτοι ἀφοῦ ἐκοινοποιήθησαν εἰς τὸ Β. Ἰπουργεῖον κατετάχθησαν ἐντὸς βιβλίου ἀκριδῶς περιέχοντος ὄλην τὴν ἐκ τοιαύτων ὀργάνων συγκευμένην περιουσίαν τοῦ Πανεπιστημίου. Πρῶτος καὶ ἀναγκαῖος ὄρος τῆς εὐπορίας εἶνε τὸ νὰ γνωρίζῃ τις πάντα τὰ συνιστῶντα τὴν εὐτελῆ του περιουσίαν. Ὁφείλεται ἔπαινος εἰς τὸν καθηγητὴν Κ. Λάνδερρ ἀναλαβόντα καὶ περαιώσαντα τὴν καταγραφήν τῆς φαρμακολογικῆς συλλογῆς.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ ἀνεπαρκούς τῶν ἐπιστημονικῶν συλλογῶν ὀφείλομεν μάλιστα νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν μας ὅλ' οἱ κατὰ καιρὸν τιμώμενοι διὰ τοῦ τῆς πρυτανείας ἀξιώματος. Λυπεῖται τις ἀναλογιζόμενος ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἡ καθέδρα τῆς Ἑλλάδος στεροῦνται πολλάκις καὶ ἐκείνων τῶν συλλογῶν αἵτινες διακοσμοῦσι καὶ αὐτὰς τὰς δευτερευούσας πόλεις τῆς Εὐρώπης, ὅτι καὶ ἡ ἰατρικὴ σχολὴ καὶ τὸ φυσικομαθηματικὸν τμήμα δὲν ἀπέκτησαν εἰσέτι ἐκεῖνα τὰ βοηθήματα, τὰ ἀποτελοῦντα πρακτικώτερον τὴν σπουδὴν ὅτι ἡ βιβλιοθήκη, καὶ τοὶ πλουτοῦσα διὰ τῆς συμπράξεως τοῦ φιλοπόνου ἐφόρου της, στερεῖται εἰσέτι καταλόγου ὅτι οἱ ἀλλοδαποὶ ἐπιστήμονες προσερχόμενοι εἰς Ἑλλάδα διὰ νὰ σπουδάσωσι τὴν ἐν αὐτῇ φύσιν, δὲν εὐρίσκουσιν ἐντελεῖς συλλογὰς τῆς ἐν Ἑλλάδι ζωολογίας, ὀρυκτολογίας καὶ φυτολογίας.

Ἀλλὰ πρὸς κοινὴν παραμυθίαν ἀναφέραμεν ὄλας τὰς γενομένας ἀποπείρας περὶ σχηματισμοῦ συλλο-

γῶν, ἐλπίζοντες ὅτι ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐπιμέλεια ἐπαυ-

ξάνουσι τὰς μικρὰς ταύτας ἀρχὰς, διότι τὸ δημῶδες ἀπόρρηγμα ἡ Ἀρχὴ ἡμῶν τοῦ παντὶς εὐφώτατον. Κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος συνέστη μουσεῖον τῶν παθολογικῶν ἀλλοιώσεων ἐπιζητούμενον πρὸ πολλοῦ θερμῶς παρὰ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς. Ὁ ἐν Βιέννῃ τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας καθηγητὴς Κ. Ροικιάνσκι καὶ ὁ Κ. Σνάϊδερ καθηγητὴς τῆς ἀνατομίας τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου, ἀμρότεροι κατὰ διαφόρους χρόνους ἔχοντες ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν τῶν Κ. Σταυρινάκη, ὑπότροπον τότε τῆς Κυβερνήσεως, ὁ μὲν παρέδωκεν εἰς τὸν ἴδιον διακόσια δέκα περίπου παρασκευάσματα παθολογικῶν ἀλλοιώσεων, ὁ δὲ ἀπέστειλε παρακλήσιον ἀριθμὸν ἀνατομικῶν καὶ φυσιολογικῶν παρασκευασμάτων ταῦτα δὲ ἀπετέλεσαν τὸν πρῶτον πυρῆνα τοῦ Μουσείου τούτου, τὸ ὅποιον ἐτέθη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ φιλοπόνου Κ. Σταυρινάκη.

Εὐθὺς μετὰ τὴν σύστασιν τούτου παρεκαλέσαμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ διαταχθῶσιν ὅλ' οἱ κατὰ νομοὺς καὶ κατ' ἐπαρχίας ἰατροὶ, νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς τὸ Μουσεῖον πᾶσαν περίεργον παθολογικὴν ἀλλοίωσιν, ἢ φυσιολογικὸν τέρας τὸ ὅποιον ἤθελον ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν ἰατρικὴν τῶν ἐξάσκησιν.

Τὰ ὄργανα τῆς Φυσικῆς λαμβάνουσι κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος αὐξήσιν καὶ τελειότητα μεγάλην ἐκ τῆς προαγγελθείσης δωρησεως ὀκτακισχιλίων περίπου φράγκων παρὰ τῶν ΚΚ. Μπούμπα καὶ Δούμα.

Οἱ Κ. Χιλδράιχτ καὶ Ὁρρανίδης ὑπεσχέθησαν πρὸς ἡμᾶς νὰ ἀσχοληθῶσι, καὶ ἠσχολήθησαν, ἤδη περὶ σχηματισμοῦ φυτολογίου τῆς Ἑλλάδος ὅσον τὸ δυνατόν ἐντελοῦς, τὸ ὅποιον προτίθενται νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Εἰδικαὶ χρηματικαὶ χορηγήσεις διδόμεναι εἰς ἑνδεκα καθηγητὰς τῆς ἰατρικῆς καὶ τοῦ φυσικοιστορικοῦ τμήματος αὐξάνουσιν ὅπως οὖν κατ' ἔτος τὰς συλλογὰς τῶν ἐργαλείων καὶ τοῦ ὕλικου ἐκάστης καθέδρας.

Πίστωσις ἐκ μυρίων δραχμῶν περιεχομένη ἐντὸς τοῦ ἐπιψηφισθέντος παρὰ τῆς Βουλῆς προϋπολογισμοῦ τοῦ 1854 προορίζεται εἰς οἰκοδομὴν περιβόλου ὅπου θέλουσιν ἐναποτεθῆ πρωτότυπα καὶ ἔκτυπα ἀρχαιολογικὰ λείψανα.

Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἐπαρκεῖ βεβαίως εἰς οἰκοδομὴν Μουσείου εὐρυχώρου, ἐτοίμου νὰ δευθῆ ἐν ἰδιαιτέrais αἰθούσαις τὰ ἔκτυπα καὶ τὰ πρωτότυπα ἐκάστης σχολῆς τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης ἀπὸ τῆς Αἰγυπτιακῆς μέχρι τῆς Ἀλεξανδρινῆς σχολῆς. Ἄλλ' ἐὰν πρὸς τοιαύτην ἐπιστημονικὴν κατάταξιν προσχεδιασθῆ ἀρχιτεκτονικῶς τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο, ἤμπορεῖ μικρὸν κατὰ μικρὸν νὰ συμπληρωθῆ, καὶ νὰ ἐπαυξήσῃ, καθόσον πορίζομεθα πρωτότυπα καὶ ἔκτυπα, καὶ καθόσον εὐπορεῖ τὸ ταμίαιον. Εὐχόμεθα δὲ νὰ προσεταρτηθῆ τὸ Μουσεῖον τοῦτο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, πρὸς ὃ ἐγένοντο ἀφθανοὶ ὑποσχέσεις ἀποστολῶν ἐκτύπων, ἐδίως παρὰ τοῦ Βρετανικοῦ πρεσβευτοῦ. Ἡ δ' ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ συγκέντρωσις τῶν ἐκπαιδευτικῶν μέσων ὑπόσχεται μὲγάλα καλὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν.

Λυπούμεθα διότι δὲν γίνεται φροντίς περὶ ἀγορᾶς ἀρχαίων λίθων καὶ νομισμάτων, καθημέραν ἀπολλυ-

μένων, διότι ἡ τῶν περιηγητῶν περιέργεια ἀπάγει αὐτὰ καὶ διασκορπίζει μακρὰν τῆς Ἑλλάδος. Πρακτέα καλέσαμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ φροντίσῃ περὶ τούτου ὡς καὶ περὶ τῆς κατατάξεως καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς συλλογῆς τῆς Ζωσιμαίας ἀδελφότητος ὑπὸ τριπλᾷ κλειθρᾷ πρὸ δώδεκα ἐτῶν κατακειμένης ἐντὸς τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους. Ἡ κατάταξις καὶ ἡ φύλαξις τοιαύτης συλλογῆς εἶνε ἔργον δύσκολον ἀλλ' ἐφικτόν. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θέλομεν παύσει ὁμοιάζοντες τοὺς φιλαργύρους ἀποκρύπτοντας ἐντὸς τῆς γῆς θησαυρὸν, ὅστις καὶ τὸν ἰδιοκτήτην ἤθελε πλουτίσει καὶ τὴν φυλάττουσαν γῆν ἤθελε γονιμοποιήσει, ἐὰν ἐγίνατο εὐστοχος αὐτῶν χρῆσις καὶ κυκλοφορήσις.

Βιβλιοθήκη.

Ἡ ἡμετέρα βιβλιοθήκη ἠρξήθη κατὰ τόμους 3850. Ἡ συγκομιδὴ τῶν βιβλίων κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος εἶναι πλουσία καὶ διὰ τὴν ἐπισημότητα τῶν δωρητῶν καὶ διὰ τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν πληθύν τῶν βιβλίων. Δωρητὰς διασήμους ἀναφέρομεν τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Γαλλίας· τὸν Βασιλέα τῆς Πρωσίας· τὸν Βασιλέα τῶν Βέλγων· τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας Κ. Βαρόνον Ρουάν· τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας Κ. Θ. Οὐαίξ καὶ διὰ τῆς αὐτοῦ συνδρομῆς, τὰς Ἀκαδημίας τῆς Ὁξωνίας καὶ τοῦ Δουβλίνου, τὴν ἐν Λονδίῳ Ἀσιατικὴν ἑταιρείαν καὶ τὴν ἐν Βαρδαῖᾳ γεωγραφικὴν τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Νεαπόλεως· τὴν ἐν Οὐασσιγγτόνῃ Σιιθωνίαν Ἀκαδημίαν· τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Βονοβίας. Παραπέμπομεν δὲ εἰς τὸν παρεκτώμενον κατάλογον ἄλλα εὐκλεῆ ὀνόματα πολλῶν φιλομουσῶν ἰδιωτῶν, δωρητῶν τῆς Ἡμετέρας Βιβλιοθήκης, πρὸς ἀπαντας ἀπονέμοντες ἀπὸ καρδίας εὐγνώμονος εὐχαριστίας.

Τελεταί.

Αἱ τοῦ Πανεπιστημίου τελεταί ἐτελέσθησαν ἐγκαίρως. Τῆ 28 Σεπτεμβρίου 1852 ἐγένετο ἡ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν ἀρχῶν ἐγκατάστασις.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν τὸ Πανεπιστήμιον, ἐπικαλούμενον τὴν ἐξ ὕψους εὐλογίαν ἐπὶ τοὺς ζῶντας καὶ θανόντας εὐεργέτας τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, ἐτέλεσεν ἱερουργίαν καὶ μνημόσυνον ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἁγίας Εἰρήνης, ἱερουργοῦντος τοῦ σεβασμίου ἐπισκόπου Οἰτύλου, εὐμενοῦς ἀείποτε καὶ προθύμου εἰς πάντα ὅσα ἀνάγονται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ὁ σεβασμῖος καθηγητὴς Βάμβας ἐξεφώνησε κατάλληλον λόγον, τὴν παραγγελίαν ἐκτελῶν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου.

Τὴν 25 Μαρτίου ἐξεδόθη πανδημῶς ἡ τοῦ ποιητικοῦ ἀγωνοθετήματος ἀπόφαισις, καταλλήλως αἰτιολογηθεῖσα παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς Κ. Ραγκαβῆ.

Ἡ εἰκοστὴ πέμπτη Μαΐου, ἐπέτειος τῆς τοῦ Πανεπιστημίου καθιδρύσεως, ἑορτάσθη διὰ λόγου εὐφραδοῦς παρὰ τοῦ καθηγητοῦ Εὐσταθίου Κουμανοῦδῃ ἐκφωνηθέντος.

Καθ' ὅλας τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίου τελετὰς διατηρήθη τάξις καὶ εὐπρέπεια, διότι ἀνεθέσαμεν κατὰ κλῆρον εἰς δέκα φοιτητὰς τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν εὐκοσμίαν τῶν τελετῶν. Ἡ καινοτομία δ' αὕτη, περιβαλοῦσα χαρακτῆρα οἰκογενειακὸν εἰς τὰς Ἀκαδη-

μαϊκὰς τελετὰς, ἄλλοτε παρ' ἐνόπλων ἀστυνομουμένων, ἐπέτυχε πληρέστατα, ἀναδείξασα ἐτι μᾶλλον τὰ κόσμια καὶ τὰ φιλότακτα ἦθη τῶν τοῦ Πανεπιστημίου φοιτητῶν.

Ἀποδεχόμενοι προθύμως τὴν πρότασιν φίλων συγκαθηγητῶν καὶ ἄλλων λογίων, ἐσπεύσαμεν νὰ εὐθαρῶνουμεν καὶ νὰ προεδρεύσωμεν φιλόφρονα ἐστίασιν προσφερθεῖσαν τῷ σοφῷ καὶ ἀγαθῷ Εἰρηναίῳ Θεοσίῳ, ὅστις, ὡς ἐν ἐπιστολῇ τοῦ τελευταίου πρὸς ἡμᾶς ἀνέφερε, καθιεροῖ τὰς γεροντικὰς τοῦ ἡμέρας συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἄλλοτε κατὰ τὸν ἀγῶνα ἀφιέρωσε τὰς ἡμέρας τῆς ζεύσεως νεότητός του.

Ποιητικὸν διαγώνισμα.

Γνωρίζει ἤδη τὸ κοινὸν ὅτι φιλόκαλός τις ἔμπορος Α. Ράλλης θέσας ποιητικὸν διαγώνισμα ἐνικυσίως ἐπαναλαμβανόμενον, ἀνέθεσεν εἰς τὸν Πρωτάνιν καὶ τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου τὴν ἐκδίκασιν τῶν διαγωνιζομένων ποιητῶν. Τὸ ἔργον καινοφανές ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀξιέπαινον· ἐὰν ὁμοῦς προσκληθῶμεν ποτε σύμβουλοι ἀθλοθετῶν σκοπευόντων, ὡς ὁ Κ. Ράλλης, τὴν τοῦ ἔθνους ὠφέλειαν, ἠθέλομεν κατευθύνει τὴν φιλόκαλον αὐτῶν διάθεσιν εἰς ἔργα θετικώτερα, προτρέποντες τὴν σύστασιν ἀθλῶν πρὸς ἐνίσχυσιν συγγραφῆς διδασκτικῶν βιβλίων, τῶν ὁποίων πάσχομεν δεινὴν στέρησιν, ἢ πρὸς τὴν ἐκμετάλλευσιν ἐποχῶν τιμῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἀγνωστων εἰσέτι καὶ ἀναγκαίων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν περὶ τῆς ἐθνικῆς μας ὑπάρξεως γνώσεων. Πιστεύομεν δὲ ὅτι ἡ ἀληθὴς ποίησις δὲν ἔχει ἀνάγκην κέντρου, αὐτόφυτος θάλλουσα, ὡς οἱ ποταμοὶ αὐθόρμητοι φέρονται πρὸς τὴν θάλασσαν, ἢ ὡς αἱ ἀηδόνες ἀπρόσκλητοι κελαδῶσιν εἰς τὰ δάση. Τὴν πεποιθήσιν ταύτην ἐνίσχυει ὁ φόβος μήπως διὰ τοιαύτης ἀθλοθεσίας ἀνεγείρωμεν φιλοδοξίας παρακαίρους καὶ ἀπαρκασκευάστους, φανακίζουσας φοιτητῶν τινῶν νέους περὶ τῆς ἰδίας ποιητικῆς ἀξίας· διότι οὐδὲν εὐκαλώτερον παρὰ τὸ νὰ καταστῇ τις κριτὴς εὐδέκαστος τῶν ἰδίων ἔργων. Οἱ ποιηταὶ ἀποπειρώμενοι μάλιστα ν' ἀπατήσωσι τοὺς ἀναγνώστας τῶν διὰ τῶν πλασμάτων τῆς εὐφυίας τῶν, ἀπατῶνται πολλακίς οἱ ἴδιοι περὶ τῆς πιθανότητος τῶν πλασμάτων τούτων ἢ περὶ τοῦ κάλλους τῶν κοσμημάτων μὲ τὰ ὅποια τὰ περιβάλλουσι.

Τὰς κρίσεις ταύτας ἐπεισοδεικῶς εἰσάγομεν μὴ διαμφισβητοῦντες τὴν ὠφέλειαν τοῦ ὑπάρχοντος ἀθλοθετήματος, ἀλλ' ἀπευθυνόμενοι εἰς τοὺς μέλλοντας ἀθλοθέτας, ὅταν τὸ ἔργον τοῦ Κ. Ράλλη εὐρημιμητὰς, διότι οὐδὲν καλὸν ἀπομονοῦται παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀλλὰ κοινωφελῆς τις πράξις προκαλεῖ ἀείποτε καὶ ἐφελκεί αἰτίας κοινωφελεστέρας.

Τὸ τοῦ διαγωνισμοῦ δικαστήριον ἐκ τῶν Κ. Φιλίππου Ἰωάννου, Ἰω. Βενθόλου, Α. Ρ. Ραγκαβῆ, Σ. Κουμανοῦδῃ καὶ Ε. Καστόρχῃ σχηματισθὲν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρωτάνειος, ἔθεσε προσιμωδῆ ἀρχὴν ὅτι κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ὀφείλει νὰ δώσῃ τὸ χιλιόδραχμον ἄθλον, εἰς ὄφελος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιψήφισθὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Α. Ράλλη

κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Μεταξὺ τῶν ὀκτὼ παρουσιασθέντων ἐνημέρως ποιημάτων, οἱ δικάσται ἐταλαντεύθησαν ἐπὶ πολὺν χρόνον μεταξὺ τῶν δύο, τοῦ μὲν Ἀρματωλοῦ καὶ Κλέπται ἐπιγραφόμενου εἰς τὴν καθαρὰν γλῶσσαν τοῦ δὲ εἰς δημοτικὴν γεγραμμένου, φέρωντος δὲ ἐπιγραφὴν ἢ Κορίννα καὶ ὁ Πίνδαρος. Ἡ πλάστιγξ μείνασα ἐπὶ πολὺ ἀμφίρροπος ἐκλίνε τέλος ὑπὲρ τοῦ ποιητοῦ τοῦ Ἀρματωλοῦ καὶ Κλέπται διότι ἡ Κορίννα καὶ ὁ Πίνδαρος ἀντίβαινον πρὸς δύο ἄλλοις τῆς ἀθλοθεσίας, τὸν περιχρήσεως καθαρᾶς γλώσσης, καὶ τὸν ὀρίζοντα τῶν στίχων τὸν ἀριθμὸν.

Ἡ ἀπόφασις ἀνεγνώσθη πανδημῶς κατὰ τὴν δημοταλῆ τῆς 25 Μαρτίου ἡμέραν, ἡ δ' ἀφῆν ἐπεδικάσθη εἰς τὸν ποιητὴν Κ. Ζαλακώσταν καὶ ἄλλοτε ἀριστεύσαντα κατὰ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα. Διανοιχθέντος δὲ καὶ τοῦ ἐτέρου ἀποφύτου γραμματίου τὸ τοῦ ποιητοῦ ὄνομα συνήθως ἐγκρύπτοντος, εὐρέθη ἐπιστολὴ ἀνώνυμος πρὸς τὸν πρότταν, δι' ἧς παρεκαλεῖτο οὗτος νὰ μεταχειρισθῆ τὸ χιλιόδραχμον γέρας ὑπὲρ νυμφεύσεως πέντε πτωχῶν παρθένων. Ἐκ τῶν σπινθήρων τῆς ποιητικῆς πάλης ἠθέλησε ν' ἀνάψῃ πέντε νυμφικὰς λαμπάδας ὁ ἀνώνυμος καὶ φιλόκαλος ποιητὴς, ὅστις ὁμοίως διεφύρησε τὸ τῆς ἀνωνυμίας διαφανὲς κάλυμμα, ὅτε, καταπιεζόμενος ὑπὸ πατρικοῦ φίλτρου, ὕψωσε φωνὴν ἀγάπης καὶ ὑπερασπίσεως ἐν γειτνιαζόντι περιβόλῳ ἀδικηθέντος τέκνου του.

Διακοπαί.

Αἱ διακοπαί, ἀρχόμεναι τὴν 15 Ἰουνίου καὶ λήγουσαι τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου, ἀποτελοῦσιν ἀξιόλογον Ἀκαδημαϊκὸν ἔθιμον, μὴ φέρουσαι παύσιν ἐργασιῶν οὐδ' ἀφορμὴν ῥαθυμίας, ἀλλὰ μετασχηματισμὸν τῶν πόνων καὶ τῶν ἐργασιῶν ἐμπαιεῖσαι. Κατὰ τοὺς ἐργασίμους μῆνας οἱ καθηγηταὶ καταναλίσκουσι τὴν περιουσίαν τῶν ἰδίων τῶν γνώσεων, ἀλλὰ κατὰ τὰς διακοπὰς αὐξάνουσι καὶ πολυπλασιάζουσι τῆς ἐπιστήμης τὸ τάλαντον, διότι κατ' αὐτὰς μόνον ὁ καθηγητὴς εἶνε ἑαυτοῦ κύριος καὶ ἡγεμὼν. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ἀρχαίος καὶ περίφημος τῆς Γαλλίας εἰσαγγελεὺς ἐλεγεν *vous croit que c' est le palais qui fait les grands juriconsultes; au contraire ce sont les vacances.* Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν φοιτητῶν. Μολις ὁ φοιτητὴς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν παραδόσεων συλλέγει καὶ τροχάδην καταγράφει τὰ βήματα τῶν καθηγητῶν, ἀλλὰ μόνον ἐν καιρῷ τῶν διακοπῶν κατατάττει, κατανοεῖ καὶ ἀντιπαρθεύει ταῦτα πρὸς τινα συγγραφεῖς, συνοικειούμενος τότε μετὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ ἀρχόμενος νὰ διδῇ λόγον εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς ἄλλους τῶν ἐπιστημονικῶν του ἀντιλήψεων. Ἰδίως δὲ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ὀφείλουσιν ἐκ τῶν διακοπῶν ν' ἀποφέρωσι τελειοποιήσιν τινα καὶ πρόοδον, εἴτε ἀπομονούμενοι ἐντὸς τοῦ ταμείου των, εἴτε ἀποδημοῦντες εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ἐπισκεπτόμενοι τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ φωτισμοῦ, ἢ ἐπιχειροῦντες ἐπιστημονικὰς διεκδρομὰς ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους. Ἐθεωρήσαμεν διὰ τοὺς λόγους τούτους καθήκον μας νὰ ἀποκρούσωμεν ἐρμηνείαν τινὰ τοῦ λογιστικοῦ Νό-

μου τῆς 1 Ὀκτωβρίου, καθ' ἣν οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι κατὰ τὰς διακοπὰς ἀφομοιούμενοι μετὰ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους στεροῦνται τῶν ἀποδοχῶν των, καὶ περιοριζόμενοι κατὰ τὴν ἐλευθερίαν των καλύονται τοιοῦτω τρόπῳ τοῦ νὰ ἐκτείνωσι διὰ περηγήσεων τὰς γνώσεις των. Περιττὸν κρίνομεν νὰ ἐκθέσωμεν ὅσα πρὸς καταπολέμησιν τοιαύτης ἐρμηνείας εἴπομεν ἢ ἐπράξαμεν, διότι οἱ ΚΚ. Ὑπουργοὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐὰν μεριμνήσωσι περὶ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, ὀφείλουσι προσεχῶς νὰ προτείνωσιν ἐρμηνευτικὸν Νόμον καταλύσοντα πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος.

Αἱ Ἀκαδημαϊκαὶ διακοπαὶ πρόκειται νὰ γονιμοποιηθῶσιν ἐτι μᾶλλον διὰ τινος πρυτανικῆς προτάσεως, τὴν ὑποίαν τὸ Β. Ὑπουργεῖον εὐμενῶς ἀποδεχθὲν ὑπεσχέθη νὰ ἐκτελέσῃ. Ἡ γῆ καὶ αὐτῆς τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος εἶνε εἰσὶ ἐπιστημονικῶς ἀμετάλλευτος. Ἐπιτροπὴ καθηγητῶν ἐροδιαζομένη μεθ' ὄλων τῶν χρηματικῶν καὶ διοικητικῶν μέσων κατὰ τὰς διακοπὰς, δύναται ν' ἀσχολῆται εἰς τὴν ἐξερευνησιν ἐνός ἢ δύο Νομῶν ἐνιαυσίως ὑφ' ὅλας τὰς ἐπιστημονικὰς ἐπόψεις τῶν δ' ἐρευνῶν τὸ προῖόν καταταττόμενον ἐντὸς μερικῶν περὶ ἐκάστου ἐπιστημονικοῦ κλάδου ἐκθέσεων, ἢμπορεῖ νὰ συγκεφαλαιοῦται ἐν πραγματείᾳ ἐκ τῶν μερικῶν ἐκθέσεων σχηματιζομένη. Τοιαύτης πραγματείας ἡ δημοσίευσίς, διεγείρουσα τὴν περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν πραγμάτων περιέργειαν καὶ συμπληροῦσα τὰς ἐνυπαρχούσας γνώσεις καὶ ἀνακαλύψεις, θέλει ἀποπλύνει ἡμᾶς τὰς κατηγορίας ὅτι ἀδιαφόρως κατοικοῦμεν καὶ περιερχόμεθα τὴν γῆν ταύτην ἐγκρύπτουσαν ἀναμνήσεις καὶ πλοῦτη ἀνεξερεύνητα.

Ἀρχαιρεσίαι.

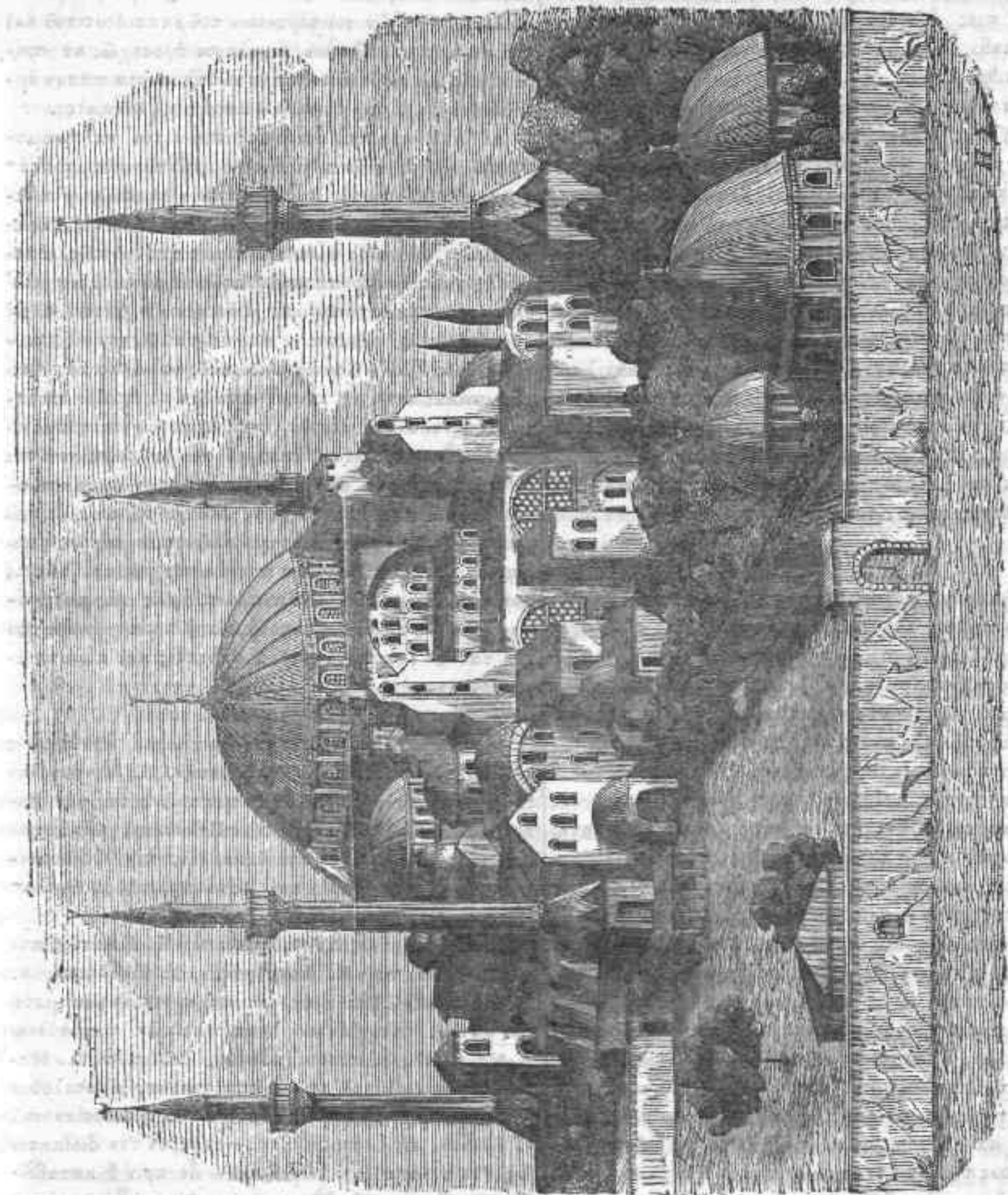
Αἱ Ἀκαδημαϊκαὶ ἐκλογαὶ ἀνέδειξαν ὑποψηφίους τῆς πρυτανείας τοὺς Κ. Ν. Κωστῆν, Κ. Κοντογόνην καὶ Μητσόπουλον, τῶν δὲ κοσμητειῶν, τῆς μὲν Νομικῆς τοὺς Κ. Γ. Ράλλην καὶ Πήλλικαν, τῆς ἰατρικῆς τοὺς Κ. Πάλλην καὶ Πρινάρην, τῆς Φιλοσοφικῆς τοὺς Κ. Ραγκαβῆν καὶ Λάνδερν, τῆς δὲ Θεολογίας τὸν Κ. Κοντογόνην.

Ἡ Α. Μ. ἐξελέξατο πρότταν τὸν Κ. Κωστῆν, κοσμητὸρα δὲ τὸν Κ. Κοντογόνην, Σ. Πήλλικαν, Α. Ραγκαβῆν καὶ Πρινάρην, οἵτινες συνενοούμενοι μετὰ τῶν ἀρτίως ἐκλεγθέντων Ἀκαδημαϊκῶν συμβούλων Θ. Μανούσου, Φιλίππου Ἰωάννου, Γ. Μακκᾶ, Κ. Μητσόπουλου καὶ μετὰ τοῦ ἀντιπρυτάνεως, ἀποτελοῦσι τὴν Ἀκαδημαϊκὴν σύγκλητον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ν. Κωστῆ, εἰς ἣν παραδίδομεν σήμερον τὴν διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου. Ὄφειλομεν δὲ πρὶν ἢ καταβῶμεν τῆς Πρυτανικῆς ἑδρας νὰ ἀπευθύνωμεν τὰς εὐχαριστήσεις μας εἰς ὅλους τοὺς συναδέλφους ἢ τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς τοὺς συμβαηθέντας εἰς τὸ ἔργον, ἰδίως εἰς τὴν Ἀκαδημαϊκὴν Σύγκλητον ἀείποτε συσκευασμένην καὶ ἀποφαρίζουσαν εὐλικρινῶς πρὸς μόνην τὴν ὠφέλειαν τῆς νεολαίας καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ὁποῦ τὰ δικαιώματα ἱερά παρ' αὐτῆ θεωροῦνται. Ὄφειλομεν δὲ ν' ἀπονεύσωμεν καὶ δι-

καίους επαίνους εἰς τοὺς φίλους ὁμιλητάς, οἵτινες δι' εὐτάκτου κοσμίου καὶ φιλοπόνου διαγωγῆς κατέστησαν εὐκόλον τὸ τῆς διοικήσεως ἔργον.

Ἡ ἀδελφικὴ συμβίωσις καὶ συγκοινωνία ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἀκαδημαϊκοὺς νόμους, ἐν τῷ αὐτῷ περιβάλλῳ, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς καθηγητάς νέων πολυκλήθων ὄρμω-

μένων ἐξ ὅλων τῶν τόπων ὅπου ὁμιλεῖται ἡ γλῶσσα ἢ Ἑλληνικὴ καὶ λατρεύεται ὁ θεὸς καθὼς ἡμεῖς τὸν λατρεύομεν, δὲν προσιωνίζει ἀλλήν συγκοινωνίαν εὐρυτέρην, τῆς ὁποίας χρυσοστόλιστος ἡ εἰκὼν προτάσσεται τῶν ὀφθαλμῶν κοιμωμένου ἢ γρηγοροῦντος παντὸς Ἑλλήνος, οὐδ' ἐν μυχοῖς τύμβου προλίπουσα αὐτόν;

Ἡ Ἁγία Σοφία. Ἰδε σελ. 512. τοῦ παρόντος φυλλαδίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ.

Ἡ εἰκὼν, ἣτις δημοσιεύεται σήμερον ἐν παραρτήματι ὑπὸ τῆς Π α ν Ὠ ρ α ς, παριστάνει ἓνα τῶν πρώτων καὶ μεγαλύτερων ἡρώων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, τὸν Γεώργιον Ὀλύμπιον, ἀνάπτοντα ἰδιοχείρως πῦρ εἰς τὴν πυριταποθήκην τῆς ἐν Σίκιῳ τῆς Μελοδαυτικῆς μονῆς, καὶ ἀποθνήσκοντα ἐνδύ-

ξως μετὰ τριῶν πιστῶν αὐτοῦ συστρατιωτῶν. Τὴν βιογραφίαν τοῦ ἥρωος τούτου θέλομεν κοινοποιῆσαι προσεχῶς.

Ἡ εἰκὼν, χαραχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ξυλογράφου Κ. Π. Σκιαδοπούλου, ἀνατίθεται παρ' αὐτοῦ, εἰς λεπτὸν τεμάχιον εὐγνωμοσύνης, πρὸς τοὺς ἐν Μαγκεστρίῃ τῆς Ἀγγλίας φιλοκαλοῦς ὁμογενεῖς, ἐθαρρῦναντας αὐτὸν, ὡς εἶπομεν ἄλλοτε, διὰ πλουσίας ἀποσταλῆς ξυλογραφικῶν ἐργαλείων.

